

7 JOOGA ESOTERIIKAN VALOSSA

7.1 Länsimainen tietämättömyys

¹Länsimaissa aletaan olla yhä paremmin tietoisia Intian poliittisista ja sosiaalisista liikkeistä. Mutta intialaisten "henkisen" elämän suhteen vallitsee surkea tietämättömyys. Vasta viime aikoina ovat eräät amerikkalaiset psykologit jooga-propagandan vaikuttamina alkaneet ihmetellä, eikö olisi aiheellista tutkia, omaavatko intialaiset todellakin "valistuneen sielunelämän".

²Suurin osa siitä, mitä useimmat Intiasta tietävät, on todennäköisesti saatu pyhäkoulussa, jossa lapset oppivat, mikä käsitys kristityillä lähetyssaarnaajilla on näistä elämää taitamattomista pakanoista. Käy ilmi, että he sekoittavat joogit ja fakiirit keskenään aavistamatta näiden välistä suunnatonta kehityksellistä etäisyyttä.

³Niin kutsutut fakiirit ("fakiiri" on oikeastaan arabiankielinen nimitys askeetille), jotka kaikki oleskelevat barbaariasteen tuntumassa, voidaan jakaa kahteen päälajiin, joille voitaisiin antaa nimet illusionistit ja kvietistit. Illusionistit esittävät hyvin erikoistuneita psykologisia temppujaan (esim. suosittua "nuoratemppuaan"), jotka yleensä periytyvät suvussa. Kvietistit ovat osaksi niitä, jotka kiduttavat elimistöään, osaksi niitä, jotka pyrkivät "murhaamaan sielunsa" tappamalla kaikki aistimuksensa, tunteensa ja ajatuksensa. Aiheuttamatta mitään uutta karmaa, pyytämättä elämältä mitään, mikä voisi pakottaa heidät syntymään uudelleen, he uskovat saavuttavansa nirvaanan eli sammumisen.

⁴Lähetyssaarnaajat syyttävät pakanaparkoja siitä, että he temppeleissään palvovat kauheita epäjumalia, mutta unohtavat, että tietyt kristityt palvovat temppeleissään niin neitsyt Mariaa kuin lukuisia pyhäinkuvia ja ikonejakin. Heillä ei ole aavistustakaan siitä, että intialaiset kuvapatsaat ovat vahvasti "magnetoituja", minkä seurauksena hartauteen vaipuneet erilaisten kosmisten voimien symbolien tunnepalvojat saavat kaipaamansa fyysis-eetterisen ja emotionaalisen virkistykseen.

⁵Länsimaissa on erittäin suppea piiri oppineita, "orientalistit" ja "sanskritistit", jotka Max Müllerin tavoin puuhailevat sanskritinkielisen kirjallisuuden käännösten ja tulkintojen parissa. He ovat tietämättömiä siitä, että tämä ikivanha kirjallisuus on kauttaaltaan symbolista, ja että tätä symboliikkaa eivät voi tulkita oikein edes oppineimmat brahmiinit tai joogit.

⁶Missään ei normaaliyksilölle (useimmille) tuntematon ole ollut sellaisen loputtoman spekulatiivisen kohteena kuin Intiassa. Missään eivät ajattelevat ihmiset ole olleet niin valmistautuneita perehtymään todellisuuteen ja etsimään vastausta kysymyksiin olemassaolon laadusta ja elämän tarkoituksesta kuin siellä.

⁷Intia tarjoaa valikoiman kaikkia olemassaolevia uskonnollisia ja filosofisia katsomuksia. Enemmistönä ovat hindut, joilla lukemattomien alempien jumalien ohella on yhä selvittämättömät, täysin väärintulkitut symbolit olemassaolon kolmelle aspektille: aine (Brahma), tajunta (Vishnu) ja liike (Shiva).

⁸Hindujen kauhu on jo vuosikautia sitten iskostettu kansallinen taikausko "sielunvaelluksesta". Uskomuksen mukainen milloin kuliksi, milloin lehmäksi, milloin krokotiiliksi muuttuminen, milloin pätkinässä asuminen, ei tunnu kovinkaan houkuttelevalta, varsinkaan brahmiinin mielestä. Kaikkia tuonkaltaisen fiktion uhriksi joutuneita hallitsee lopulta halu välttää sellaista kohtaloa mihin hintaan hyvänsä. Ja koska kohtalo (karma) on yksilön tajunnanilmaisujen tulos, voidaan vapautuminen sielunvaelluksesta ja sammuminen nirvaanaan saavuttaa vain tappamalla kaikki tajunnanilmaisut, vapautumalla ennen kaikkea kaikenlaisista haluista elämässä.

⁹Tästä perusajatuksista on lukemattomia muunnelmia, alimman kastin alkukantaisimmista kuvitelmista brahmiinien mitä kehittyimpiin ja monimutkaisimpiin loogisiin

spekulaatiojärjestelmiin. Laajalle levinnyt käsitys on, että sillä, joka on onnistunut "syntymään kahdesti" brahmiinien kastiin, on nirvaana käden ulottuvilla.

¹⁰Ehtymätön, levoton intialainen spekulaatio (pääasiassa brahmiinien keskuudessa), jonka täytyy yhtenään kehitellä laajoja loogisia järjestelmiä jokaisesta mielijohteesta, ja jolla yhtenään täytyy olla uusia fiktioita muokattavanaan, ei koskaan tyydy kertakaikkisesti selvitettyyn järjestelmään, vaan kutoo edelleen mitä hatarimpien abstraktioidensa verkkoa. Länsimainen loogikko hämmästyisi näiden päätelmien terävyyttä, mikä vahvistaa, että logiikka ei ratkaise mitään tiedonongelmia.

¹¹Eräs todiste sille, että Hermann Keyserling ymmärsi intialaista mielenlaatua, oli hänen oikea havaintonsa, että syy buddhismiin epäonnistumiselle Intiassa oli ja tulee olemaan, että se ehkäisee jatkuvaa spekulaativimmaa, tekee sen suorastaan mahdottomaksi.

7.2 Joogafilosofia

¹Seuraavaksi vertaillaan toisiinsa esoteriikan (hylozoiikan) ja joogafilosofian todellisuuskäsitystä. Sellainen vertailu on osoittautunut yhä tarpeellisemmaksi. Länsimailla joogaa esittämään pyrkineet joogit ovat olleet esoteerista tietoa vailla. Eikä joogaa käsitelleillä länsimaalaisilla ole ollut edellytyksiä selventää ongelmia.

²Monista Intiassa esiintyvistä filosofisista järjestelmistä ovat erityisesti kaksi järjestelmää olleet joogien lähtökohtana. Toinen on ajatusjärjestelmä, jota Patandzhali käytti kirjoittaessaan suutransa, nimittäin saankhja. Toinen on Shankaran muotoilema veedaanta.

³Saankhja on dualistinen järjestelmä niin kuin veedaantakin oli ennen kuin Shankara muotoili sen uudelleen.

⁴Saankhja lähtee aineesta (prakriti) ja tajunnasta (purusha), veedaanta aineesta (aakaasha) ja energiasta (praana). Saankhjasta puuttuu energia, veedaantasta tajunta. Sen sijaan nämä aspektit luetaan yksilölle, lähinnä ominaisuuksina.

⁵Kolme prakritille luettavaa ominaisuutta (gunaa: sattva, radzhas, tamas) ovat esoteriikan mukaan kolmen atomilajin, 45, 47, 49, aine-energioita.

⁶Filosofit eivät ole onnistuneet idässä eivätkä lännessä ratkaisemaan olemassaolon perusongelmaa: kolmiyhteisyyttä, olemassaolon kolmea aspektia.

⁷Eurooppalaista filosofiaa tutkineet joogafilosofit ovat pysähtyneet Schopenhauerin filosofiaan sen ollessa yhdenmukaisin heidän oman filosofiansa kanssa. Schopenhauer itse lähti vuorostaan upanishadeista. He lainaavat hänen "tilaa, aikaa ja kausaliteettia", mutta unohtavat mainita molemmat perusluonteiset asiat, "tahdon ja mielikuvan (tajunnan)". Subjektivisteina he kaikki ovat laiminlyöneet aineaspektin.

⁸Muotoa, jonka veedaanta sai Shankaran käsittelyssä, kutsutaan "advaitaksi", vaikka nimitystä veedaanta käytetään virheellisesti yhtä usein.

⁹Shankara karsi veedaantasta aineaspektin, mistä oli seurauksena ehdoton subjektivismi. Advaita kieltää aineen olemassaolon, kieltää, että ulkopuolellemme on jokin todellisuus, kieltää, että on olemassa jotakin muuta kuin itse, aatma, nirvaana. Kaikki muu on vain "nimeä ja muotoa", aistien petosta, näennäistä todellisuutta, illuusiota, maajaa. Yksilöillä ei ole omaa olemassaoloa, he ovat kosmisen itsen petollisia emanaatioita tai heijastumia.

¹⁰Eräs syy siihen, että joogit käsittävät todellisuuden väärin, on heidän tietämättömyytensä olemassaolon kolmesta aspektista. Jokainen ainemaailma on erilainen kuin jokainen muu maailma, mikä johtuu eroista ikeatomitiheydessä. Todellisuuskäsityksen täytyy siten olla erilainen eri maailmoissa.

¹¹On olemassa pääasiallisesti kolme täysin erilaista niin kutsutun tietoteorian lajia: länsimaisen elämäntietämättömyyden, intialaisen illuusiofilosofian (advaitan) ja hylozoiikan tietoteoria.

¹²Länsimainen teoria on joko tavanomaista agnostista tai skeptistä fysikalismia, joka kieltää olemassaolon kaikelta, mitä kaikki eivät voi todeta ja näkee tajunnan orgaanisen

aineen ominaisuutena, tai filosofista subjektivismia, joka sijoittaa ihmisen eri tajunnanlajit fiktiiviseen, "immateriaaliseen" tai "henkiseen" tajunnanmaailmaan.

¹³Advaitafilosofia tekee kardinaalivirheen arvioimalla yhden maailman todellisuutta toisen maailman todellisuuskäsityksestä lähtien ja päätyy sen vuoksi pelkkiin mielettömyyksiin. Esimerkiksi 45-maailman todellisuuskäsitys on loogisesti mahdoton niin 47-minälle kuin 43-minällekkin. Filosofien täytyy oppia antamaan "tämän olla tätä" jokaisessa maailmassa.

¹⁴Illuusiofilosofia voidaan selittää psykologisesti siten, että alempiin atomilajeihin involvoituneet atomit vaihtuvat aineen hajotessa lähinnä korkeammaksi lajiksi. Kun 45-atomi "halkeaa", se hajoaa 44-atomeiksi.

¹⁵Hylozoikka korostaa, että jokainen maailma on oma väistämätön todellisuutensa, yhtä todellinen kuin kaikkien muiden maailmojen todellisuus niissä oleskeleville. Todellisuuden kolme aspektia eivät vain näytä erilaisilta vaan ovat erilaisia eri maailmoissa.

¹⁶Veedaanta oli tarkoitettu reaktioksi fysikalismia vastaan ja merkitsi tajunnan aspektin korostamista, mutta ei silti alkuperäisessä muodossaan poistanut aineaspektia. Tämän virheen teki 800-luvulla j.Kr.:n elänyt Shankara (advaitassa). Ensimmäinen Shankara esiintyi pian Buddhan jälkeen.

¹⁷Tajuntaa ei voi olla ilman aineellista perustaa. Tajunnan aspektin merkitys kasvaa ja aineaspektin merkitys vähenee jokaisen korkeamman maailman myötä. Mutta on väärin kieltää aineaspektin ehdoton olemassaolo ja vielä suurempi virhe laiminlyödä sen merkitys ihmisen maailmoissa. Shankaran illuusiofilosofia on mentaalinen fiktio emotionaalisten illuusioiden maailmassa.

¹⁸Esoteriikka selittää kuinka Shankara saattoi keksiä näennäisesti mielettömän ideansa.

¹⁹On vain yksi tajunta: kosminen kokonaistajunta, jossa jokaisella ikiatomilla on korvaamaton osa, ja kaikki tajunta on sekä kollektiivista että yksilöllistä. Jos olemassaolon aine- ja liikeaspektia ei huomioda, tulee tajunnan aspektista täydellisen hallitseva. Sen tähden tarvitsee vain ajatella seuraavien tosiasioiden seuraukset. Fyysinen atomi (49:1) sisältää 48 yhä korkeampaa atomilajia ja miljardeja ikiatomeja. Involuutioaineeseen kuuluvalla fyysisellä atomilla on jo aktuaalistunut, passiivinen tajunta ja siten yhtä monta tajuntapistettä kuin ikiatomejakin. Koko kosmos on yksi tajunta, huomattavalta osalta aktiivinen, joka tapauksessa aktivoitu.

²⁰Advaitan spekulatio osoittaa mielikuvituksen kaikkivaltaa, sen onnistuttua pääsemään loogisen tarkastelun ulottuvilta ja vältyttyä kohtalolta asettua Ikaroksen tavoin aivan liian kouraantuntuvaan yhteyteen todellisuuden kanssa.

²¹Intialaiselle mielenlaadulle on kuvaavaa, että sekä saankhjalla että advaitalla näyttää olevan kykyä viihtyä saman turbaanin alla. Sen jälkeen kun saankhjan (aineaspektin) avulla on onnistuttu selittämään olemassaolon ilmiöitä, mikään ei estä kruunaamasta työtä ja siirtymästä advaitan illuusiofilosofiaan ja hairautumasta mitä hatarimpiin abstraktioihin. Jos nyt jostain syystä olisi uudelleen pakko antaa järkevä selitys noille vihastuttaville aineellisille ilmiöille, sukelletaan jälleen kainostelematta surmanhypyllä dualismiin ja sellaisia taidonnäytteitä voidaan ilmeisesti toistaa kuinka usein tahansa.

²²Tämä mentaalinen liikkuvuus ja liukuvien määritelmien epäselvyys helpottavat uusien ajatusjärjestelmien omakohtaista ja subjektiivista muotoilua. Ei ole ainuttakaan vakiintunutta näkemystä, vaan jokainen joogapyhimys on antanut oman sanamuotonsa yhteisille perusopinkappaleille. Vivekanandan mukaan tämä on syy siihen, että Intiassa joka vuosi syntyy uusia lahkoja. Ulkopuolisten taholta tuleva arvostelu on sen vuoksi arveluttava asia, sillä sanottiinpa mitä tahansa, on joogafilosofeilla aina mahdollisuus vedota johonkin toiseen auktoriteettiin.

²³Joogi hyödyntää saankhjafilosofiaa, kunnes hän on "saavuttanut itsetoteutuksen" ja siinä tilassa tullut "yhdeksi jumalan kanssa", tullut jumalaksi. Sen jälkeen kelpaa vain advaita,

jonka katsotaan olevan kaikkietävyuden näkemys olemassaolosta. Se on kummallista kaikkietävyyttä, joka ei tunne seuraavien asioiden olemassaoloa:

49 kosmista atomimaailmaa

42 molekulaarista aurinkokuntamaailmaa

6 yhä korkeammanlaatuista luomakuntaa aurinkokunnassa (maailmoissa 43-49)

6 yhä korkeammanlaatuista jumaluuskuntaa (maailmoissa 1-42) aurinkokuntahallitusta planeettahallitusta

ja joka edellisen lisäksi ei tunne:

olemassaolon kolmea aspektia

ikiainetta

involuutioainetta

evoluutioainetta

inhimillistä minää kausaaliverhossa

reinkarnaatiota erotukseksi sielunvaellukselle, vain joitakin tosiasioita mainitaksemme.

²⁴Pythagoraan hylozoiikan ja Shankaran panteismin välinen perusero on siinä, että advaita olettaa, että tajunta voi olla olemassa ilman aineellista perustaa, kun sitä vastoin hylozoiikan mukaan tajunnalla ei voi olla aineesta riippumatonta itsenäistä olemassaoloa, vaan se on aina välttämättä sitoutunut aineeseen.

²⁵Panteismin mukaan elämän täytyy olla vailla järkevää tarkoitusta. Maailmansielu erottaa itsestään yksilöllisen sielun, joka neljän luomakunnan halki tarkoituksettomasti harhailtuaan ("sielunvaellus") lopulta onnistuu saavuttamaan nirvaanin ja tuhoutuu palautumalla ikuisesti muuttumattomaan maailmansieluun, joka työskentelee sokeasti ja automaattisesti ilman päämäärää. On ymmärrettävää, että jos itsetajunnan omalla olemassaololla ei ole kiinnostusta, oletetaan sen sulautuvan ikisieluun, niin pian kuin se on vapautunut aineesta.

²⁶Hylozoiikan mukaan kosmos koostuu potentiaalisen tajunnan omaavista ikiatomeista (monadeista), jotka herätetään eloon involuutioprosessissa, jonka jälkeen ne kivikunnasta alkaen yhä korkeampien luomakuntien kautta yhä korkeammassa ainemaailmoissa hankkivat yhä huomattavamman osallisuuden kosmiseen kokonaistajuntaan, joka on kaikkien monadien kollektiivinen tajunta. Yksilö on siis ikuisesti kuolematon, ja elämän tarkoitus on yksilöllisen tajunnan kehittäminen ja laajentaminen kosmiseksi kaikkietävyydeksi ja kaikkivallaksi. Paluu korkeammasta luomakunnasta takaisin alempaan luomakuntaan on tietenkin mahdoton.

²⁷Jokainen aurinkokunta, planeetta, maailma planeetassa, muodostaa tajunnallisen kokonaisuuden, johon jokaisella monadilla (ikiatomilla) on luovuttamaton osallisuus. Mitä enemmän monadin tietoinen osallisuus siihen kasvaa, sitä suurempi sen vastuu on. Aurinkokunnan kohtalo on kaikkien monadien aktiivisuuden tulos. Kaikki vaikuttavat kaikkiin. Myös ihmiskunta muodostaa kollektiivin kollektiivissa.

²⁸Sanotusta käynee ilmi, että jooga on eksoteriikkaa eikä esoteriikkaa.

7.3 JOOGAN FIKTIOT

¹"Rishit", Atlantiksen temppelikoulujen opettajat, opettivat älylliselle parhaimmistolle tietoa todellisuudesta.

²Tästä opetuksesta todella hyötyneet (muuta ihmiskuntaa huomattavasti vanhemmat kausaaliolennot) ovat kauan sitten siirtyneet viidenteen luomakuntaan.

³Mitä tulee muihin, oli osalla heistä tarpeeksi ymmärtämystä välttääkseen tiedon väärinkäyttöä, ja he ovat saaneet muistaa tiedon uudelleen esoteerisissa tietokunnissa.

⁴Mustaan papistoon kuuluneet tai sitä seuranneet onnistuivat siinä määrin tuhoamaan "mentaalisin prinssiipin" (mentaalisin käsityselimen todellisuuden tajun), että sen

"parantaminen" on vaatinut inkarnoitumaan lähes viidenkymmenentuhannen vuoden ajan. Monille ei riitä ilmeisesti sekään. He jatkavat järkensä tylsistämistä.

⁵Tosiasia, että intialaisista tuli kaikista kansoista etevimpiä tiedonsäilyttäjiä, johtui siitä, että "manu" salli vanhimman arjalaisen rodun muodostaa oman kastinsa (brahmiinit) ja "boodhisattva" antoi kaikenlaisia varokeinoja noudattaen tälle kastille niin paljon tietoa vatuutettavaksi, että se on voinut saada erikoisaseman "henkisessä" suhteessa.

⁶Kaikkialle Intiaan perustettiin henkisiä keskuksia luostareineen. Harjoitetut varokeinot johtivat lopulta siihen, että vain hierofantit osasivat tulkita "pyhiä kirjoituksia" oikein ja kuolivat itse ennen kuin olivat löytäneet arvoisensa seuraajan.

⁷Alkuperäisestä tiedosta nykyisin jäljellä oleva on yleisesti katsoen avutonta väärintulkintaa. Mutta tästä huolimatta esoteerikolla ei ole vaikeuksia tunnistaa kadonnutta tietoa nykyisin vallitsevissa fiktioissa. Boodhisattvan (myöhemmin Buddhan) epäonnistuneesta yrityksestä opettaa terveen järjen ensisijaisuutta ja ylivoimaisuutta ilmenee, kuinka syöpyneitä ja syvälle kansan mieleen juurtuneita nämä fiktiot edelleen ovat. On kuvaavaa, että brahmiinit vieläkin huolissaan vartioivat alkuperäiseksi luulemaansa oppia.

⁸Joogafilosofia on intialaisen elämänfilosofian summa. Siinä suhteessa se on verrattomasti muiden kansojen aikaansaannoksia ylivoimaisempi, myös psykologisesti katsoen. Sitä voisi kutsua emotionaalisuuden tieteeksi. Kuitenkin käy ilmi, että inhimillinen järki ei voi ratkaista olemassaolon ongelmia, kuten Buddha kauan sitten teki selväksi, eikä ihminen ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla kykene omin voimin edes kohottamaan Isiksen huntua. Sitä ei voi tehdä kukaan, joka ei ole hankkinut itsetietoisuutta kausaaliverhossaan, saapunut platoniseen ideain maailmaan.

⁹Sanskritinkieliset termit, jotka ovat periytyneet ajalta, jolloin rishit opettivat Atlantiksessa, ovat edelleen väärinymmärrettyjä. Niitä ei voi tulkita oikein ilman esoteerista tietoa. Joogien manasta, buddhia, nirvaanaa ja aatmaa koskevat selitykset ovat virheellisiä. He eivät ole käsittäneet oikein edes jälleensyntymisen ja karman merkitystä.

¹⁰Rishien kirjoitukset oli alun pitäen kirjoitettu senzarin kielellä, ja ne käännettiin myöhemmin sanskritin kielelle. Muiden kuin esoteerikkojen on joka tapauksessa mahdotonta ymmärtää näistä jäljelle jääneitä, usein turmeltuneita kirjoituksia, upanishadeja ja veedoja. Sanskritinkielisten termien väärinymmärtäminen ilmenee nimenomaan eri joogakoulujen niille antamista erilaisista merkityksistä.

¹¹Joogit nimittävät "manasta" milloin ajattelukyvyksi, milloin sielunvoimaksi, milloin antahkaranan toiminnaksi.

¹²He nimittävät "buddhia" milloin järjeksi, milloin intuitioksi, milloin ahamkaaraksi, milloin antahkaranaksi.

¹³He nimittävät "aatmaa" milloin minäksi, milloin sieluksi, milloin Brahmaniksi, milloin absoluutiksi.

¹⁴Eräs jooga-auktoriteetti nimittää antahkaranaa "sisäiseksi välineeksi, jolla subjekti oppii tuntemaan objektin samastumisen kautta". "Antahkarana seisoo minän ja objektin välillä."

¹⁵Esoteriikan mukaan antahkarana on yhdysside eri verhojen ja näiden erilaatuisten tajuntojen välillä.

¹⁶Vielä muutamat joogalainaukset kiinnostanevat tässä yhteydessä:

¹⁷"Sielu eli antahkarana saa voimansa yhdistymällä Minään eli Aatmaan, joka on sama kuin Brahman eli Absoluutti."

¹⁸"Hindujen Aatma on muuttumaton Todellisuus, Suuri Todistaja, Tajunta itse."

¹⁹"Buddhi on päättäväinen tila, joka määrää, että tämä on puu eikä ihminen."

²⁰Seuraavaksi annetaan joitakin tietoja yleisistä käsityksistä koskien joogien maailmoja, intuitiota, tahtoa, jälleensyntymistä, karmaa sekä kolmea intialaiselle katsantotavalle luonteenomaisinta asiaa: dharmaa, itsetoteutusta ja samaadhia.

7.4 Joogien maailmat

¹Viidennen luomakunnan saavuttaneilla ja planeettahierarkiaan liittyneillä yksilöillä on esoteriikan mukaan käytettävänä neljä planetaarista atomimaailmaa, maailmat 46–49. Neljännen luomakunnan yksilöt elävät kolmessa atomimaailmassa (47–49), jotka on jaettu viiteen molekyyli maailmaan.

²Tietyt joogakoulut puhuvat viidestä kosmisesta maailmasta. Toiset tyytyvät kolmeen maailmaan maailmankaikkeudessa.

³Ne, jotka uskovat, että kosmoksessa on viisi maailmaa, myöntävät myös minälle viisi verhoa tai ainakin neljä, mikäli viides ja korkein verho on kaiken käsittävä maailmansielu Brahman. Jotkut ovat sitä mieltä, että kolme riittää ja heidän määritelmänsä muistuttavat epäselvyydessään teologiiden ruumista, sielua ja henkeä.

⁴Tietyt joogakirjailijat puhuvat Patandzhaliin viitaten yksilön viidestä erilaatuisesta tajunnasta. Mutta käy ilmi, että kaksi korkeinta tajunnanlajia kuuluvat viidennen luomakunnan yksilölle. Ne vastaavat nimittäin 46- ja 45-minän tajuntoja.

⁵Tuollaiset teoreettiset spekulatiot ovat merkityksettömiä. Merkityksellistä sitä vastoin on, mistä maailmoista heillä on mahdollisuus puhua omasta kokemuksesta. Joogit voivat hankkia menetelmillään fyysis-etterisen ja emotionaalisen tajun (selvänäköisyyden eli objektiivisen tietoisuuden aineellisista ilmiöistä näissä maailmoissa). Tämän yli menevä kuuluu arvailujen alalle. Heillä ei ole mahdollisuutta hankkia objektiivista tajuntaa mentaalimaailmassa ja korkeammassa maailmoissa.

⁶Maailma, jota he kutsuvat nirvaanaksi (jossa he menettävät tietoisuutensa), yhteinen päämäärä sekä hinduille että buddhisteille, vastaa parhaassa tapauksessa suunnilleen sitä, mitä esoteerikot kutsuvat kausaalimaailmaksi eli platoniseksi ideain maailmaksi. Mutta siitä he ovat edelleen tietämättömiä.

7.5 Intuitio

¹Intuitio antaa tietoa osoittamalla perusteet ja syyt.

²Koska niin intuitio kuin tahtokin ovat inhimillisen kokemuksen ulottumattomissa olevia kykyjä, on selvää, että ilman esoteerista tietoa joogeilla täytyy olla epäselviä kuvitelmia niiden merkityksestä, mikä myös heidän määritelmänsä epämääräisyydestä ilmenee.

³"Intuitiolla" tarkoitettiin alunperin jumaluuden välitöntä ja kaikinpuolista käsitystä todellisuudesta ja tapahtumainkulusta. Esimerkiksi Plotinos käytti sanaa merkitsemään jumaluuden absoluuttista tietoa. Joogit käyttävät yleensä sanaa merkitsemään seurausta emotionaalivärähtelyjen välittömästä käsittämisestä, näiden värähtelyjen sisältäessä aina jonkinlaisia mentaalivärähtelyjä. Psykologit puhuvat hetkellisestä yleiskatsauksesta, kehittyneen älyn nopeasta synteestoiminnasta. Usein on kysymys välittömästä ymmärtämisestä, joka perustuu alitajunnalliselle uudelleen muistamiselle ja tunnistamiselle. Jotkut tarkoittavat sillä sanalla ideoiden saamista jostakin ihmisen emotionaalista tai mentaalista ylitajunnoista. On ehdotettu jopa mielijohtetta, inspiraatiota, ilmestystä. Nämä ovat kuitenkin toisen yksilön taholta tulevaa tietoista tai tiedostamatonta vaikuttamista. Yleisessä puheessa sana "intuitio" on väärinkäytöllä alennettu merkitsemään mieleenjohtumia, päähänpistojä, kaikenlaista mielikuvituksenlaatua.

⁴Mitä tulee korkeampiin ainelajeihin ja maailmoihin ja näille ominaisiin tajunnan ja energian lajeihin, ei arkisessa kielenkäytössä ole ollut näitä kattavia nimityksiä. Oltuaan kykenemättömiä löytämään uusia nimiä uusille asioille ovat esoteeriset kirjailijat käyttäneet kielessä jo olemassaolevia sanoja, jotka "vihkiytymättömät" ovat auttamattomasti idiotisoineet. Myös Vjaasan ja Patandzhalin käyttämät sanskritinkieliset termit ovat osoittautuneet sopimattomiksi erityisesti siksi, että ne ovat jooga-auktoriteettien ja kirjanoppineiden brahmiinien väärintulkittamia. Jotta vallitsevaan käsitesekaannukseen saataisiin parannusta, lienee syytä siirtyä matemaattisiin nimityksiin.

⁵Tämä avuttomuus on kuitenkin johtanut siihen, että esoteeriset kirjailijat ovat käyttäneet sanaa "intuitio" merkitsemään kahta täysin erilaatuista tajuntaa, niin kausaalitajuntaa (47:1-3) kuin essentiaalitajuntaakin (46:1-7).

⁶Mentaalitajuntaa nimitettiin esoteerisesti "kuudenneksi aistiksi" ja intuitiota "seitsemänneksi aistiksi".

⁷Mentaalitajunnalla on inkarnaation aikana kolme pääasiallista tehtävää. Se antaa yksilölle mahdollisuuden todeta fyysisiä tosiasioita elimistön nk. viiden aistin avulla. Se muokkaa nämä tosiasiat aivoissa käsitettäväksi järjestelmiksi. Se palvelee ali- ja ylitajunnan välittäjänä.

7.6 Tahto

¹Ihmisellä ei ole tietoa tahdosta, sen olemuksesta eikä siitä huolehtivista laeista. Mutta tietämättömyys on luonnollisesti tiennyt kaiken tästä asiasta, ja niinpä sanaa on sovellettu kaikkeen, millä oli tekemistä toivomuksen, aikomuksen, pyrkimyksen, toimintakyvyn jne. kanssa.

²"Tahto" oli alunperin symbolinen nimitys liikeaspektille (tahtواسپکتille).

³Dynamis vaikuttaa kahdella tavalla: epäsuorasti aineaspektissa alkusysäyksenä aine-energiälle sekä suoraan aktiivin tajunnan kautta.

⁴"Tahto" tarkoitti tajunnan kykyä antaa dynamiksen vaikuttaa itsensä kautta. Mitä korkeampi tajunnan laji on, sitä suurempi mahdollisuus dynamiksella on vaikuttaa. Korkein tajunta on myös korkein "valta".

⁵Ilmeisen avuttomassa sanojen puutteessaan esoteeriset kirjailijat ovat käyttäneet nimitystä "tahto" korkeimmasta tajunnanlajista niin viidennessä kuin kuudennessakin luomakunnassa, siis niin 45- kuin 43-tajunnastakin. Tämä ei ole myötävaikuttanut selvyuden lisääntymiseen tai käsiteseakaannuksen vähentymiseen.

⁶Fyysisessä suhteessa ihmisen "tahto" on elinvoimaa ja toimintakykyä; emotionaalisesti luoksevetävää ja poistyyöntävää voimaa; mentaalisesti motiivissa (tavallisesti toiminnan motiivissa) pysymistä.

⁷Teologiseen riidanaiheeseen ihmisen "vapaasta" tahdosta oli syynä tietämättömyys siitä, että "tahto" on vaikuttimen "määräämä" ja että vahvin vaikutin voittaa.

⁸Muut ongelmat koskevat osaksi kyvyttömyyttä soveltaa tietoa tai päätöksiä toimintoihin ennen kuin tarpeellinen toimintakyky on hankittu, osaksi taistelua vastakkaista laatua olevien toivomusten välillä. Couén lause, että silloin kun "tahto" ja mielikuvitus joutuvat ristiriitaan, mielikuvitus aina voittaa, johtui siitä, ettei hän oivaltanut, että itse asiassa oli kysymys eri toivomuksista ja siitä, että hän nimitti suggestiivisinta toivomusta mielikuvitukseksi.

7.7 Jälleensyntyminen

¹Kohtalokkain todiste joogien tietämättömyydestä todellisuuden suhteen on heidän uskonsa "sielunvaellukseen". He eivät edes tiedä, että paluu korkeammasta luomakunnasta alempaan luomakuntaan on mahdoton, että ihminen ei voi syntyä uudelleen eläimenä.

²Ramakrishna-joogien mahtavin auktoriteetti, itse koulun perustajan jälkeen, on Vivekananda. Tämä väitti vallan tosissaan, että hänen koiransa oli erään hänen aiemmin kuolleen ystävänsä inkarnaatio.

³Heidän on korkea aika hylätä tämä aivan liian kompromettoiva harhaluulo ja selvittää seuraajilleen perusero kansallisen taikauskon sielunvaellusluulon ja esoteriikan reinkarnaatiotiedon välillä.

⁴Tämä tietämättömyys on paras todiste sille, että joogit eivät kykene tutkimaan edellisiä inkarnaatioitaan, ja ettei yksikään heistä ole kyennyt tulemaan kausaaliminäksi. Jos joku on siinä onnistunut, hän on lakannut olemasta joogi. Kun yksilö on hankkinut objektiivisen itse-tietoisuuden kausaaliverhossaan, hän voi tutkia kaikkia tämän pysyvän verhon elämiä

inkarnaatioita. Kausaaliverhoa tarvitaan siirryttäessä eläinkunnasta ihmiskuntaan, eikä se voi inkarnoitua eläimen kehoon.

⁵Siirtyessään ihmiskunnasta viidenteen luomakuntaan hankkii kausaaliverhossa oleva minä uuden verhon tässä korkeammassa maailmassa (46) ja tulee siten essentiaaliminäksi, 46-minäksi.

⁶Kaikkien vallitsevien väärinkäsitysten vuoksi on mahdotonta tarpeeksi tähdentää, että kausaalimaailmaan kuuluva kausaaliverho on verho, joka tekee yksilöstä (monadista, minästä) ihmisen, että kausaaliverho on ihmisen "sielu" niin kuin submanifestaaliverhosta tulee kerran yksilön "henki" maailmassa 44. Kausaaliverho ei voi koskaan inkarnoitua eläimenä. Ilmiö, jota kutsutaan "riivaukseksi", aiheutuu siitä, että jonkun toisen emotionaaliverho pyrkii syrjäyttämään laillisen omistajan emotionaaliverhon. Sillä ei ole mitään tekemistä reinkarnaation kanssa.

⁷Teosofien varsin epäonnistunut nimitys "kuolemattomuus" selvitetäköön tässä yhteydessä. "Kuolemattomiksi" nimitettiin niitä, jotka eivät enää koskaan voi menettää tajunnanjatkuvuuttaan, eivät reinkarnoituessaan eivätkä aurinkokunnan hajotessa.

7.8 Karma

¹Oppi karmasta (kylvön ja korjuun laista, syyn ja vaikutuksen laista) on kuten oppi "sielunvaelluksesta" yhteinen useimmille intialaisille. Oli väistämätöntä, että tietämättömyys väärästi molemmat (alunperin esoteeriset) opit, koska ihmisellä on näköjään parantumaton taipumus korvata puuttuvat tosiasiat spekulatioilla ja uskoa ilmeisen auttamattomalla omahyväisyydellä sokeasti, että hänen elämäntietämättömyytensä mielijohteet ovat yhtäpitäviä todellisuuden kanssa.

²Esooterikan mukaan kosmos on lainmukainen kokonaisuus. Kosminen manifestaatioprosessi etenee järkkymättömien aine- ja energialakien (luonnonlakien) mukaan. Tajunnan aspektia koskevat elämänlait ovat myös kumoamattoman päteviä. Puhe "lakien kumoamisesta" todistaa tietämättömyydestä. Alemman energialajin vaikutuksesta voi vapautua korkeamman energian avulla, mutta ei voi kumota lakeja, jotka ovat pysyvästi vaikuttavien voimien ilmausta.

³Kukaan ei voi kumota tajunnankehitystä koskevia elämänlakeja. Mutta vapauden lain mukaan on jokaisella olennolla omassa pienessä valtapiirissään tietty määrä vapautta, jota voi väärinkäyttää.

⁴Jos ihminen elää yhdenmukaisesti elämänlakien kanssa, edistyy hänen kehityksensä nopeimmalla mahdollisella tavalla, kitkattomasti, sopusointuisesti, suurimman mahdollisen onnellisuuden myötäilemänä. Mutta jokainen erehdys elämänlakien (tunnettujen ja tuntemattomien) suhteen aiheuttaa seurauksia, joiden on vähitellen määrä opettaa yksilöä löytämään lait ja soveltamaan niitä oikein (tähän vaadittujen inkarnaatioiden lukumäärä on hänen oma asiansa). Jos hän on tuottanut kärsimystä toisille olennoille, saa hän itse kokea saman määrän kärsimystä. Tämä on lahjomattoman oikeuden laki, josta mikään mielivallan armo ei voi vapauttaa.

⁵Ihmisen dharmaan kuuluu, että hän tekee kaiken voitavansa maailmassa vähentääkseen kaikenlaisissa olosuhteissa kaikkien olentojen kärsimystä. Joka kieltäytyy auttamasta silloin, kun voi auttaa, syyllistyy laiminlyöntiin, jonka seuraukset eivät suinkaan ole vähäisimmät.

⁶Brahmiinien käsitys, että karma on välttämätön kohtalo, että "asetutaan karman esteeksi", jos pyritään lieventämään kärsimystä ja hätää, osoittaa kohtalokasta elämäntietämättömyyttä. Kukaan ei voi olla minkään lain "esteenä". Jos jonkun on kärsittävä, mikään mahti maailmassa ei voi estää sitä asiaa. Kärsimyksen, jonka olemme toisille aiheuttaneet, voimme hyvittää vapaaehtoisella "uhrilla" tulevissa elämissä.

⁷Planeettahierarkia korostaa nimenomaan, ettei kukaan ihminen voi ymmärtää oikein karman lakia. Mutta se ei tarkoita, ettei pitäisi yrittää ymmärtää sitä.

⁸Elämänongelmat, jotka yksilön on itse ratkaistava voidakseen kehittyä, toistuvat elämässä toisensa jälkeen, kunnes ne on ratkaistu oikealla tavalla. Itsensä toteuttamisen laki on kumoamaton laki, joka sanoo, että yksilön on kaikissa luomakunnissa, olkoon ne planetaarisia tai kosmisia, itse hankittava kaikki ominaisuudet ja kyvyt, jotka ovat tarpeellisia jatkokehitykselle seuraavassa korkeammassa luomakunnassa.

7.9 Dharma

¹Rishit opettivat olemassaolon tarkoituksenmukaisuutta, opettivat, että elämän tarkoitus on kaiken evoluutio ja elämän päämäärä on kosminen täydellisyys. Heidän opetuksistaan dharma on ehkä parhaiten säilyttänyt alkuperäisen järki- eli todellisuussisältönsä.

²Vaikka kohtalon laki ja dharma eivät ole täysin samaa merkitseviä, on asia helpompi ymmärtää, jos tarkastellaan karmaa korjuun lakina ja dharmaa kohtalon lakina. On väärin pitää molempia samana lakina ja sen lisäksi fatalistisessa mielessä.

³Dharma on jokaisen yksilön sisin luonne, hänen varsinainen olemuksensa. Dharma on sitä, mikä on määrätty asioiden keskinäisessä järjestyksessä. Tulen dharma on palaa. Puun dharma on juurtua, kasvaa, muodostaa lehtiä, kukkia ja hedelmiä. Eläinten dharma on elää omalaatunsa ja sisäisen vaistonsa pyrkimyksen mukaan täyttääkseen tarkoituksensa. Dharma on elämän tarkoitus jokaiselle yksilölle.

⁴Ihmisen dharma on erilainen eri kehitysasteilla, elämän eri olosuhteissa. Jokaisella on erityinen dharmansa, elämäntehtävänsä ratkaistavanaan, velvollisuutensa täytettävänä. Ihminen elää epätietoisuuden ja epävarmuuden tilassa, kun hän ei vaikuta parhaimman kykynsä mukaan, dharmansa mukaisesti. Inhimillisyys on ihmiskunnan dharma.

⁵Olemme osaksi vapaita, osaksi sidottuja. Vapaudumme siinä määrin kuin olemme hankkineet tietoa Laista ja kykyä soveltaa tätä tietoa. Mitä alempana kehityksen asteikolla seisomme, sitä epävapaampia olemme. Vapaudumme alhaisemmasta liittyessämme korkeampaan. Täysin vapaita meistä tulee vasta sitten, kun olemme saavuttaneet korkeimman jumaluuden ja tämän saavutamme, kun vähä vähältä yhä korkeammassa maailmoissa löydämme Lain ja sovellamme sitä.

⁶Uskomme olevamme vapaita toimiessamme omalaatumme mukaisesti. Mutta niin kauan kuin meiltä puuttuu tieto Laista ja kyky soveltaa sitä oikein, teemme vain erehdyksiä, jotka johtavat meidät sidonnaisuuden pakkotilanteisiin ja pakomietteisiin, kunnes olemme oivaltaneet erehdyksemme kokemalla ne. Olemme sidottuja asettuessamme kohtaloamme, dharmamme, inkarnaatiomme tarkoitusta vastaan, toimiessamme vastoin ykseyttä, kun elämäntietämättömyytemme fiktiot ja illuusiot ja näihin liittyvät kuvitelmat oikeasta ja väärästä hallitsevat meitä, niin kauan kuin omalaatumme ei ole sisäistänyt Lakia, josta olemme hankkineet tuntemusta, emmekä tahattomasti ja vaistomaisesti soveltaa sitä.

⁷Emme saavuta vapautta kvietismillä, laiminlyömällä toimintaa. Ollessamme veltoja, toimeettomia, rukoillessamme jumaluutta tekemään sen, mikä on meidän dharmamme tehdä, ei tapahdu mitään kehitystä. Me vapaudumme toimimalla, suhtautumalla myönteisesti kaikkeen, mikä meitä kohtaa, sallimalla jumalallisten voimien vaikuttaa meissä ja meidän kauttamme, minkä ne erehtymättä tekevät niin pian kuin raivaamme esteet niiden vastaanottamiselle.

⁸Elämä asettaa jokaisen meistä paikalle, joka on meille paras, paikalle, joka meidän mielestämme ei suinkaan aina ole paras. Jos emme ymmärrä tätä, vaan käsitämme itse itsellemme tai elämän meille asettamat velvollisuudet taakkana, jonka vastahakoisesti ja pakontunteella otamme kannettavaksemme, emme ymmärrä elämää, eikä meillä ole oikeaa myönteistä asennetta. Jos meidän on vaikea alistua siihen, että olemme ylipäteviä elämän meille antamaan tehtävään, että suorituskykyämme ei oikein arvosteta, että saamme kulkea läpi elämän näennäisen merkityksettöminä nollina, osoittaa se vain, että meidän tarvitsee vapautua monista alemmilla tasoilla ehkä toivottavista, mutta korkeammilla tasoilla täysin sopimattomista ominaisuuksista. Alempiarvoisissa, vähäpätöisissä asemissa ja rasittavissa

olosuhteissa hankimme monia välttämättömiä ominaisuuksia. Meidän panoksemme on myös täysin toisenlainen ja hyödyllisempi, jos olemme oppineet, että hankkimamme kelpoisuuden tulee olla halukas välikappale siellä, mihin kohtalo on meidät asettanut, jos olemme oppineet alistumaan näennäisinä nollina, pelkinä välikappaleina olemiseen. Maineeella ja kunniamerkeillä on kuten vallalla ja rikkaudella arvaamattomat mahdollisuudet vaikuttaa alempien emotionaalisten molekyytilajien värähtelyihin illuusioiden ja väriä arvostusten alueilla. Olemalla halukkaita välikappaleita korkeammille voimille hankimme edellytykset tulla välikappaleiksi vielä korkeammille voimille.

⁹Emme näe todellista sitoutuneisuuttamme. Siitä, mitä näemme, kykenemme myös vapautumaan. Tärkeä edellytys vapautumiselle on, että elämme vapauden ja onnen tunteessa ja tämä riippuu elämänasenteestamme. Koko elämä muuttuu sille, joka tekee itselleen selväksi, että tavallinen kielteinen asenne on nurinkurinen, että elämän tarkoitus on onni, että kaikki on tarkoitettu kaikkien parhaaksi, että myönteinen elämännäkemyks vie meitä nopeimmin eteenpäin ja ylöspäin. Kaikki kielteinen, kaikki pakonomainen vaikuttaa ehkäisevästi ja voimia heikentävästi, tekee työn raskaaksi ja epämiellyttäväksi. Velvollisuuden orjat kompastuvat sidonnaisuuteensa, hyveisiinsä ja vastuun moraalityranniaan. Joogi sallii jumalallisten voimien vaikuttaa kauttansa ja vapautuu siten vastuusta tuloksen suhteen.

7.10 Itsetoteutus

¹Joogien fiktio "itsetoteutuksesta" on tyypillinen esimerkki siitä, kuinka esoteeriset käsitteet ovat vähä vähältä menettäneet varsinaisen merkityksensä. Vastaava näkyy kielenkäytössä, kun sivistymättömät käyttävät sanoja, joita he ovat kuulleet ja jotka he luulevat ymmärtävänsä. Muutaman sukupolven jälkeen usein vain filologit tietävät sanan varsinaisen merkityksen.

²Länsimaisista joogaa koskevista kirjoituksista voi lukea, että joogien päämääränä on "saavuttaa itsetoteutus". Jos tälle ilmaisulle annetaan selitys, on tämä yhtä usein epäselvä kuin harhaanjohtavakin. Joskus saa kuulla länsimaalaisten selittävän, että itsetoteutus merkitsee joogeille, että he ovat hankkineet itseluottamusta, vapautta pelosta ja huolista, jaloa välinpitämättömyyttä tapahtumien suhteen (vastakohtana elämäntietämättömyyden "ei sillä ole mitään väliä"-tyylille), vapautuneisuutta omista toiveista. Näin nämä arvostelijat ovat selvästikin sekoittaneet keinot ja päämäärät.

³Joogit katsovat "saavuttaneensa itsetoteutuksen" toteutettuaan Itsen, mikä tarkoittaa, että he ovat sulautuneet kosmiseen Itseen, maailmansieluun, Brahmaniin, Absoluuttiin. He uskovat tämän olevan mahdollista, kun he kaikesta aineellisista vapautumalla ovat tulleet "puhtaaksi hengeksi".

⁴"Aatman on sama kuin Brahman, on ihmisessä yksilöitynyt Brahman, joka aistien harhassa on menettänyt kosketuksen alkuperäänsä. Joogan avulla yksilöitymiseen ja inkarnaatioon eksynyt jumala (Brahman) löytää tien takaisin itseensä."

⁵"Jooga pyrkii metodisesti yhdistämään ihmisen (aatman) hänen todelliseen olemukseensa (brahmaniin)."

⁶Yhteistä kaikelle intialaiselle ylifyysiselle spekulatiolle on usko, että kehitys on saavuttanut lopullisen päämääränsä ihmisessä, että ihminen on "luovan kehityksen" lopullinen tuote, että ihmisen korkein tehtävä on saavuttaa jumaluusaste.

⁷Joogit uskovat, että ihminen voi tulla jumalaksi ja että kaikista heidän suurista henkisistä johtajistaan on tullut jumalia. Heidän uskonnollinen historiansa on kertomus kaikista jumaliksi tulleista ihmisistä. Sellaisia viliseekin heidän jumalaistarustossaan.

⁸Niiden välillä, jotka uskovat, että jumalat ovat itsenäisesti olemassa eivätkä ole sulautuneet maailmansieluun, vallitsee tietenkin eri käsityksiä jumalien välisestä arvojärjestyksestä ja siitä, mitkä sfäärit ovat heidän asualueitaan.

7.11 Samaadhi

¹Jooga-auktoriteettien mukaan sanan "samaadhi" voi yksinkertaisesti kääntää "yksilön ylitajunnaksi". Näiden mukaan samaadhi on transsitila, jossa yksilöstä tulee puhdas henki, jumala, Brahman eli Absoluutti.

²On erilaatuisia samaadhitiloja, ja eri joogakoulut määrittelevät ne eri tavoin.

³Patandzhalin erilaiset samaadhitilat on jaettu kahteen päälajiin: tietoinen ja tiedostamaton samaadhi. Tietoisissa tiloissa erotetaan erilaatuisia tutkimuskohteita mietiskelyä varten. Tiedostamattomassa tilassa yksilön oletetaan katoavan ylitajuntaan ja tulevan "puhtaaksi hengeksi".

⁴Muutamat ovat sitä mieltä, että tiedostamattomassa samaadhissa yksilö menettää tajunnanjatkuvuutensa eikä herättyään muista mitään tapahtuneesta, mutta tuntee tavallisesti sanomatonta autuuden tunnetta.

⁵On selvää, että tiedostamattoman ja siten tuntemattoman suojissa tapahtuva on joutunut monien spekulatioiden kohteeksi. Yleinen käsitys näyttää olevan, että tässä tilassa toimii "sielu", kun taas "ruumis" on levossa.

⁶Jotkut väittävät joogien samaadhiksi kutsuman transsitilan aiheutuvan siitä, että joogi mitä syvimpään kontemplaatioon vaipuneena onnistuu keskittämään tajuntansa ainoaan pisteeseen siten, että hänen valvetajuntansa häviää. Sen jälkeen kun mietiskelyn analyysin kohteena ollut ongelma on vähitellen kaikista epäolennaisuuksista vapautettu ja puhtaaksi ideaksi eristetty, sen siihen saakka symbolinen merkitys paljastuu. Ja tämän oletetaan johtuvan minän yhteydestä ideaan ideain maailmassa. Koetuksen oletetaan olevan niin suuri, että minä kadottaa yhteyden aivoihin, ja seurauksena on transsi.

⁷On myös havaittu transsitiloja, jotka fysiologisesti muistuttavat enemmän "magneettista unta", kataleptista tilaa, jossa motoristen, sensoristen ja vegetatiivisten elinten toiminnot, samoin kuin hengitys ja pulssi, ovat vähentyneet minimiin. Yksilö ei tässä tilassa muista, mitä on tapahtunut valvetajunnan menettämisen jälkeen.

⁸Kuten monet muut asiat Patandzhalin suutroissa, ovat useat niistä samaadhilajeista, joihin hän on viitannut, edelleen esoteerisia ja joogien auttamattomasti väärintulkittavia. Monet niistä eivät edes sovellu ihmisille, vaan koskevat viidennen luomakunnan yksilöitä. Esimerkkinä väärintulkinnasta riittääköön maininta, että osastossa 1, suutrossa 16 mainitun tilan yksilö voi saavuttaa vasta kolmessa korkeimmassa maailmassa (43-45).

⁹Ylitajuinen tila samaadhissa ei ole ainoa tai kaikille samanlainen tila. On pitkä sarja ylitajuntoja, jotka on vähitellen hallittava kautta koko vastaisen evoluution, nimittäin erilaiset passiiviset tajunnan lajit niissä molekyyli- ja atomilajeissa, joita minä ei ole vielä aktivoinut.

¹⁰Samaadhi on siis yhteinen nimitys monille erilaatuisille tajunnantiloille. Sen alkuperäinen merkitys on kadonnut jopa pisimmälle päässeiltä joogafilosofeilta, eivätkä sitä kykene toteamaan muut kuin kausaaliminät ja vielä korkeammat minät.

¹¹Todellinen samaadhi vaatii ennen kaikkea kykyä keskittää monadi-minä sisimpään pääläen tshakraan. Aidossa samaadhissa organismi on täysin aktiivinen alimman triadin ohjaamana, kun taas monadi-minä, johonkin toisen triadin kolmesta yksiköstä keskitettynä, on aktiivinen toisaalla, mahdollisesti jossakin tämän triadin kolmesta maailmasta (45-47).

¹²Tavallinen uni on tila, jossa emotionaaliverho yhdessä korkeampien verhojen kanssa jättää organismin eetteriverhoineen. Samaadhi on teknisesti katsoen menetelmä, jolla edellisen voi tehdä milloin tahansa.

7.12 JOOGAN ERI LAJIT

¹Kolme vanhinta joogamenetelmää ovat hatha-, bhakti- ja raadzha-jooga. Hatha-jooga on noin 15 miljoonaa vuotta vanha, bhakti-jooga noin neljä miljoonaa vuotta ja raadzha-jooga noin viisikymmentätuhatta vuotta vanha.

²Hatha-jooga oli lemuralaisten menetelmä, bhakti-jooga atlantilaisten ja raadzha-jooga arjalaisten menetelmä. Hatha oli tarkoitettu täydellistämään organismia, bhakti kehittämään emotionaalitajuntaa ja raadzha kehittämään mentaalitajuntaa. Planeettahierarkia on kehittänyt uuden menetelmän, agni-joogan, joka on edelleen esoteerinen, mutta tarkoitettu tulemaan eksoteeriseksi, kun olosuhteet sen sallivat (varmastikaan ei lähimmän sadan vuoden aikana). Se on kehittävä kausaalitajunnan. Venäläisen Roerichin agni-jooga ei ole aitoa agni-joogaa.

³Kuten tunnettua, intialaiset eivät ole olleet ajanlaskusta kiinnostuneita. Vuosiluvut, joita he viime aikoina ovat ruvenneet käyttämään, on yleisesti katsoen otettu länsimaalaisen historiankirjoituksen ja arkeologian täydellisen epäonnistuneista ajoituksista, joihin ilmeisesti jo vanhastaan on vaikuttanut juutalainen ajanlasku, jonka mukaan maailma luotiin vuonna 4004 e.Kr.

⁴Patandzhalin katsotaan olevan raadzha-joogafilosofian perustaja. Eräs nykyinen jooga-auktoriteetti katsoo, että hän eli noin 150 vuotta e.Kr. Tämä merkitsisi siis, että hän eli kauan jälkeen Buddhan, joka syntyi vuonna 643 e.Kr. Itse asiassa Patandzhali eli noin 9000 vuotta ennen ajanlaskuamme alkua, joka alkaa Jeshun oletetusta syntymävuodesta.

⁵Pienessä 192 aforismia (suutraa) sisältävässä, neljään osastoon jakamassaan kirjasessa Patandzhali selostaa, mitä vihityille oli siihen mennessä suullisesti opetettu Vjaasan noin 35.000 vuotta aiemmin perustamassa esoteerisessa tietokunnassa. Esitys perustuu eksoteeriseen saankhafilosofiaan, jonka planeettahierarkia oli paljon aiemmin kehitellyt Atlantiksen tempelikoulujen silloiselle eliitille.

⁶Patandzhalin kirjoituksessa on paljon sellaista, mitä joogafilosofit eivät ole ymmärtäneet. Väärinkäytölle altis esoteerinen tieto on varattava niille, jotka kaikkien vastaisten inkarnaatioiden varalta ovat luopuneet jokaisesta omakohtaisesta pyyteestä ja vihkiytyneet evoluution palvelukseen. Omakohtaisen kehityksen vaikutin on saada tulla yhä taitavammaksi tässä elämän palvelemisessa. Esoteerinen tieto, jota vuodesta 1875 lähtien on yhä laajemmassa määrin annettu ikuisille etsijöille, on siten laadittu, että väärinkäyttöä on mahdollisimman paljon ennalta ehkäisty. Se antaa yleisen tiedon olemassaolosta, todellisuudesta ja elämästä vapauttaakseen vallitsevasta emotionaalisesta illusiivisuudesta ja mentaalista fiktiivisyydestä.

⁷Tunnetuimmat jooga-menetelmät, joita seuraavissa luvuissa käsitellään, eivät ole lähimainkaan ainoat. Yhä useammat joogat jaetaan erityissuuntauksiksi eikä lisäajatuksille näytä olevan mitään havaittavaa rajaa. Monet joogan lajit eivät ole lainkaan tai ovat puutteellisesti länsimaissa tunnettuja, esimerkiksi mantra-, laja-, shakti-, jantra-, dhjaana- ja kundalini-jooga. Näiden menetelmien merkityksen ymmärtäminen vaatii erityistä perehtyneisyyttä intialaiseen ajattelutapaan.

⁸Mantra-jooga rakentui alunperin esoteeriselle tiedolle äänen tehosta. Useimmat mantrat (sanayhdistelmät) ovat nykyään arvottomia, koska tieto oikeasta intonaatiosta on joutunut hukkaan, ihmiskunnan onneksi. Esoteriikan mukaan ääni ja energia ovat samamerkityksisiä käsitteitä korkeammassa maailmoissa. Sen vuoksi korkeinta valtaa nimitettiin Logokseksi (sanaksi) ja planeettojen ja aurinkojen voimaratoja "sfäärien harmoniaksi". Nykyisin mantra-joogit harrastavat enimmäkseen rituaalia, tempelitalanssia ja taidetta.

⁹Muista luetelluista laja-jooga käsittelee fyysisen eetteriverhon tshakrojen elävöittämistä ja kundalini-jooga kokeilee selkäranganpäänteen tshakran energian herättämistä. Monet joogan auktoriteetit sekoittavat tämän energiaan, joka on peräisin sakraalisesta tshakrasta. Näihin liittyvät menetelmät ovat vaatineet lukemattomia uhreja ("hullut ryntäävät sisään sinne, mihin viisaat varovat pääsyä") huolimatta ankarista varoituksista "tulella leikkimisen" suhteen.

7.13 Erilaiset joogit

¹Kaikista sanskritia ja intialaista filosofiaa opiskelevista intialaisista käytetty kansantajuinen nimitys "joogi" on erehdyttävä.

²Joogit voidaan jakaa monin eri perustein. Tavanomainen jako on seuraava: hatha-, raadzha-, gnaana-, bhakti- ja karma-joogit. Mutta tämä jako on eksyttävä, koska monet harjoittavat vuoron perään kutakin järjestelmää, kunnes ovat läpikäyneet kaikki. Toiset erikoistuvat yhteen järjestelmään.

³Heidät voidaan jakaa päävaikuttimen mukaan, heidän harjoitustensa tai meditaatioidensa tarkoituksen mukaan. Muutamat yrittävät saavuttaa sen, mitä he nimittävät jumaluusasteeksi. Toiset yrittävät saada valtaansa luonnon ja tavoittelevat maagikoiksi tulemista.

⁴Hatha-joogien katsotaan yleensä kuuluvan niihin, jotka toivovat tulevansa maagikoiksi. Raadzha-joogit eivät pidä näitä eivätkä hatha- tai raadzha-joogan opettajia todellisina joogeina.

⁵On parempi olla selvillä siitä, että myös joogit ovat eri kehitysasteilla ja erityisesti raadzha-joogien suhteen on jokaisella asteella monta kehitystasoa.

⁶Tietty raadzha-joogien luokka, parhaiten länsimailla ja erityisesti Yhdysvalloissa tunnettu, ovat nk. Ramakrishna-lähetystön joogit. Tästä enemmän seuraavassa luvussa.

⁷Tunnettujen joogien lisäksi on myös intialaisille itselleen tuntemattomia joogea, jotka opettavat järjestelmänsä harvoille huolellisesti valituille mitä ankarimman vaihtolupauksen ehdolla. Kenelläkään ei ole toiveita, kaikista vähiten länsimaisilla "barbaareilla", päästä yhteyteen näiden kanssa.

⁸Sitä paitsi jooga ei ole länsimaalaisia varten. He ovat vaarassa joutua karikatyyreiksi.

7.14 Ramakrishnan raadzha-jooga

¹Ramakrishna (joka kuoli vuonna 1886) on oppilaidensa länsimailla suorittaman lähetystoiminnan ansiosta saavuttanut sellaisen arvovaltaisen aseman intialaisen joogan luontaisena edustajana, että hänen elämännäkemyksensä ansaitsee käsittelyn erillisessä luvussa.

²Ramakrishna kertoi monille oppilailleen oman henkilökohtaisen elämänsä katsomuksensa, oman tulkintansa "pyhistä kirjoituksista", oman kokemuksensa eri joogamenetelmistä. Hän rikkoi vallitsevan salassapidon ja kehotti oppilaitaan levittämään julistustaan kaikille kansoille.

³Oppilaidensa silmissä Ramakrishna oli korkeimman olemuksen inkarnaatio. Hän sai heiltä myös arvonimen Bhagavan (= maailman herra). Sitä nimitystä ei ole suotu edes Buddhalle tai Maitreejalle.

⁴Subjektiiivisen tajunnan aspektin suhteen hän oli monessa mielessä pitemmälle edistynyt kuin useimmat kristilliset mystikot. Monille raadzha-joogeille on tunnusomaista, että heidän mentaalitajuntansa on hankkinut mahdollisuuden käyttää mentaalienergioita, joista länsimaalaisilla ei ole aavistustakaan ja joiden joogin oppilaat uskovat kuuluvan kosmiselle kaikkietävyydelle ja kaikkivallalle.

⁵Objektiiiviseen aineaspektiin kuuluvat ilmiöt eivät lainkaan kiinnostaneet Ramakrishnaa. Hän katsoi, että hatha-joogien maagiset kyvyt pidättelivät yksilöä fyysisessä elämässä ja olivat esteenä hänen tajunnankehitykselleen. Hän uskoi, että ihminen saavuttaa jumaluusasteen nopeimmin keskittymällä täysin ja yksinomaan tajuntaan. Hän lähti olettamuksesta, että ihminen kykenee "toteuttamaan jumalallisuutensa" hallitsemalla "sielunvoiman". Fyysis-etterisen ja emotionaalisen objektiiivisen tajunnan (selvänäköisyyden) hän hankki lähinnä automaattisesti.

⁶Ramakrishna saavutti korkeimman emotionaalisen attraktio-asteen ja pääsi yhteyteen essentiaalimaailman (46) kanssa. Mutta hänestä ei tullut kausaaliminää. Essentiaalimaailmaan

tuleminen ja sen käsittäminen edellyttää kuitenkin korkeinta kausaalista objektiivista tajuntaa. Kukaan ei voi "hypätä" minkään maailman yli kehityksessään. Jokaisen maailman tarkoituksena on mahdollistaa vastaiselle kehitykselle välttämättömien kykyjen hankinta. "Luonto ei tee mitään hyppyjä." Näennäisen nopea kehitys merkitsee aiemmin saavutetun kehitystason pikaista takaisin valtaamista, jolloin oikea selityspäätte ei ole ylitajunta vaan alitajunta.

⁷Joogien uskomus, jonka mukaan yksilö vaipuu samaadhiin mielipuolena ja palaa takaisin viisaana, vaipuu siihen ihmisenä ja palaa takaisin jumalana, ei siis ole oikea.

⁸Ramakrishnan tila, jota oppilaat kutsuivat samaadhiksi, oli hänen harjoituksen avulla saavuttamansa kyky jättää organismi eetteriverhoineen milloin tahansa ja liikkua vapaasti emotionaalimaailman monissa eri piireissä. Tämä meni jopa niin pitkälle, että hänen oli usein vaikea pysytellä organismissa. Hänen emotionaaliverhonsa saattoi liukua tahattomasti ulos pelkästä hajamielisyydestä.

⁹Kuten on jo huomautettu ei yksilöllä ole tällä kehitysasteella mitään mahdollisuutta arvioida oikein emotionaalimaailmassa näkemäänsä. "Kukaan itseoppinut näkijä ei koskaan nähnyt oikein" on esoteerinen selviö. Ja Ramakrishna oli itseoppinut. Hän uskoi osaavansa itse tutkia ja arvioida kaiken oikein. Hän torjui myös erään 45-minän tarjouksen saada tutustua esoteeriseen tietoon.

¹⁰Emotionaalimaailman korkeimmissa piireissä ihminen viettää suunnattoman voimakasta mielikuvituselämää, joten on ymmärrettävää, että yksilö voi uskoa olevansa kaikkietävä ja kaikkivoipa, että "hänen sielunsa on täysin samastunut Brahmaniin". Joogi, joka on saavuttanut korkeimman asteen samaadhin emotionaalimaailmassa, sanookin hyvässä uskossa itsestään: "Minä olen Brahman."

¹¹Seuraava Ramakrishnan tekemä selvitys osoittakoon, mitä mielikuvitus tässä kaikista todellisuuskriteereistä vapautuneessa tilassa voi pitää todellisuutena.

¹²"Eräänä päivänä tunsin, miten henkeni pakeni samaadhin korkeuksiin valoa säteilevällä radalla. Pian se jätti taakseen tähtien maailman ja saavutti ideain hienommat vyöhykkeet. Noustessani yhä korkeammalle, näin jumalten ja jumalattarien hahmoja tien molemmin puolin. Henkeni saavutti tämän seudun äärimmäiset rajat, sen säteilevän esteen, joka erotti suhteellisen olemassaolon piirin absoluuttisen olemassaolon piiristä. Se kohosi tuon esteen yläpuolelle ja saapui transsendentaaliseen valtakuntaan, jossa ei näkynyt yhtäkään ruumiillista olentoa. Eivät edes jumalat uskaltaneet luoda katsettaan sinne, vaan tyytyivät oleskelemaan kaukana sen alapuolella. Mutta hetkistä myöhemmin huomasin siellä seitsemän kunnianarvoista viisasta samaadhiin vaipuneena istuen..." Kaikki tyynni kuvausta emotionaalimaailman korkeimmista piireistä!

¹³Ramakrishnan emotionaalinen retki muistuttaa niin Swedenborgin kuin Steinerinkin "ilmestyksiä henkisestä maailmasta". He olivat kaikki hillittyjä, älyllisesti korkeatasoisia, yleistietoon perehtyneitä teräviä kykyjä. Nämä ja lukemattomat muut emotionaaliset selvänäkijät vahvistavat esoteerisen selviön, jonka mukaan ilman kausaalista objektiivista tajuntaa ei ole mitään mahdollisuutta arvioida emotionaalimaailman ilmiöitä oikein. Kaikista tulee vääjäämättä tämän maailman emotionaalisten illuusoiden ja fiktioiden uhreja.

¹⁴Ramakrishnan "kaikkietävyydestä" esitetyn esimerkin jälkeen annettakoon esimerkki hänen "kaikkivoipuudestaan". Hän kärsi kurkkusyövästä. Eräs häntä tervehtimään tullut "suuri joogi" kysyi häneltä, miksi hän ei parantanut itseään niin kuin muut raadza-joogit. Ramakrishna vastasi: "Se on kyky, jota en ole koskaan pyytänyt jumalalliselta äidiltäni (Kaaliilta)."

¹⁵Ramakrishnan sanoma on epäilemättä ylivoimainen kaikkiin länsimaiden uskonnonpsykologian saavutuksiin verrattuna. Sitä voi pitää monituhatuotisen intialaisen elämänviisauden koosteena. Mutta se ei ole esoteriikkaa. Joogit erehtyvät uskoessaan, että he

voivat tulkita oikein sen, mikä upanishadeissa on esoteerista. Esoteerinen ei lakkaa olemasta esoteerista siksi, että se julkaistaan. Rishien symbolikieli on edelleen tulkittamatta.

7.15 Joogamenetelmät

¹Länsimaalaiset tutkivat olemassaolon aineaspektia fyysisessä maailmassa. Joogit ovat tutkineet tajunnan aspektia fyysisessä ja emotionaaliosassa maailmassa. Tästä johtuu joogien suunnaton etevämyys "psykologisessa" suhteessa.

²Yksinkertaisimmin jooga voidaan määrittellä pyrkimykseksi aktivoida fyysinen, emotionaalinen ja mentaalinen tajunta. Tajunnan aspektin antaumukselliset tutkijat ovat kokeilemalla kehittäneet olemassaolevia aktivoimismenetelmiä vuosituhansien ajan. Heidän lähtökohtanaan on ollut tajunta sellaisena kuin se on voitu todeta inhimillisessä tajunnassa. Seuraava esitys eri joogamenetelmistä perustuu pääasiassa joogien omille selvityksille ja on yleisen katsantotavan mukainen. Lienee ilmeistä, etteivät nämä menetelmät ilman muuta sovellu länsimaalaisille. Mutta länsimaisella psykologisella tutkimuksella on paljon niistä opittavaa ja vielä on pitkälti jäljellä, ennen kuin se kykenee omaksumaan olennaiset asiat näistä tajunnan aktivoimisen menetelmistä. Myös mystikoilla on paljon opittavaa, sillä mikään länsimainen mystisismi ei ole jättänyt sellaista meditaatioaineistoa niille, jotka ovat antaumuksessa uskoneet löytävänsä tavan sulautua elämänyksyyteen.

³Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla ihmisellä ei ole mahdollisuutta hankkia tietoa muusta kuin fyysisestä todellisuudesta. Tästä ovat todisteena jopa pisimmälle edistyneet joogafilosofit. Mutta koska heillä on objektiivista kokemusta eetteri- ja emotionaalimaailmasta ja erityisesti sen tähden, että heillä on subjektiivista ymmärtämystä inhimillisten maailmojen tajunnan aspektia kohtaan, on heillä verrattoman paljon oikeampi käsitys näistä todellisuuksista kuin länsimaisella teologialla, filosofialla ja psykologialla.

⁴Intian tähänastinen "henkinen" etevämyys on kuitenkin lakkaava muutaman vuosisadan kuluessa, jolloin on nk. länsimaalaisten vuoro olla oppimestareita "itämaalaisille" myös tajunnan aspektin suhteen. "Ex oriente lux" (valo tulee idästä) tulee aina pätemään, sillä idän kansoille länsi tulee olemaan itä.

⁵Kun länsimaiset filosofit ja psykologit vihdoinkin ovat omaksuneet "idän viisauden", tulevat heidän kehittämänsä tieteelliset menetelmät osoittamaan suuremman todellisuusarvonsa (merkityksensä todellisuuskäsitykselle). Lähestymme aikaa, jolloin niin monet länsimaalaiset hankkivat kausaalitajunnan, että meidän osamme maailmaa vapautuu useimmista vanhoista emotionaaliosista illuusioista ja mentaaliosista fiktioista. He tulevat silloin myös oivaltamaan joogafiktioiden pitämättömyyden. Intian osalta kehitys viivästyy, sillä perinteellisiin, monessa suhteessa yhteisiin dogmeihin pitäytyvien perinteisten katsantotapojen hylkääminen tulee osoittautumaan huomattavasti vaikeammaksi. "Lännellä" ei ole tähän mennessä ollut maailman- tai elämänkatsomusta, johon tukeutua, niin kuin intialaisilla on ollut vuosituhansien ajan. Siksi se on avoimempi planeettahierarkian sanomalle.

⁶Esoteriikka tulee poistamaan vallitsevat katsantotavat uskonnon, filosofian ja tieteen alalta, oikeus- ja rahalaitoksen piiristä. Mitään "ylivaltiota" ei tarvita, kun kaikki kansat hyväksyvät Lain ohjeekseen. Christoksen jälleensijntymisen fyysisessä hahmossa merkitsee, että planeettahierarkia valtaa takaisin sen henkisen johtajan osan, josta se Atlantiksessa karkotettiin. Riittävän monet ihmiset ovat siihen mennessä kehittäneet terveen järjen ja oivaltaneet vallitsevien ideologioiden pitämättömyyden.

⁷Aktivoimismenetelmillään joogit onnistuvat hallitsemaan niin emotionaalisen kuin mentaalisenkin valvetajunnan. Tätä hallitsemisen kykyä he kutsuvat "tahdoksi", joka on siis osaksi tajunnan yleistä aktiivisuuden kykyä, osaksi kykyä vaikuttaa verhojen aineeseen. Mentaalitajuntansa hallitsevat ovat hankkineet "mentaalisen tahdon", jossa vaikutin on

mentaalisen aktiivisuuden tahtomomentti. Mitä korkeampi molekyyli- ja sitä korkeampi tajunnanlaji, sitä voimakkaampi dynamiksen vaikutus, sitä voimakkaampi "tahto".

⁸"Osaksi tahdon kehittäminen" merkitsee kypsyttelylle, yhtenäiselle maailman- ja elämäkatsomukselle perustuvaa itseluottamuksen ja itsemääräävyyden hankintaa, osaksi tietoista emotionaali- ja mentaalitajunnan valvontaa.

⁹Joogit tahtovat saavuttaa "vapautuksen". Tämä sanonta voi tarkoittaa mitä erilaisimpia asioita: vapautumista pelosta, levottomuudesta ja epävarmuudesta, jälleensyntymisestä; ja korkeimmanlaatuisten joogien kyseessä ollen minän vapautumista riippuvuudestaan illuusiot ja fiktiot sisältäviin inkarnaatioverhoihin. Minän hyvät aikomukset herättävät vain päättäväistä vastarintaa minän verhoissa, joissa hallitsevat monien inkarnaatioiden aikana periytyneet taipumukset ja juurtuneet tavat, joita verhojen läpi joukoittain virtaavat yleisen mielipiteen värähtelyt vahvistavat. Vapautus alkaa minän oivaltaessa, ettei se ole verhonsa, että verhot "luonteesi" järjestäytyneillä tavoillaan ehkäisevät minän vasta saavuttamia oivalluksia. (Uudet emotionaaliset ja mentaaliset verhot eivät ole aivan uusia. Verhojen vakiovärähtelyt ("tavat, taipumukset") pidättelevät ensimmäisen triadin ympärillä atomeja ("skandhoja"), jotka seuraavat mukana uuteen inkarnaatioon.)

¹⁰Esoteerisesti katsoen minän kehitys on jatkuvaa samastumis- ja vapautumisprosessia. Lapsi kasvaa eroon leikkikaluihinsa niin pian kuin se on saanut muita harrastuksia. Saamalla kokemuksia ja muokkaamalla niitä elämässä toisensa jälkeen ihminen oppii tutkimaan ja hallitsemaan yhtä todellisuudenalaa toisensa jälkeen fyysisessä, emotionaalisessa ja mentaalisisuhteessa. Kun hän on kehittynyt niin pitkälle, että hän alkaa kysellä elämän tarkoitusta ja päämäärää ja saa tietoa siitä, saa hänen elämänsä vähitellen toisen suuntauksen, joka on tietoista pyrkimystä tajunnan kehittämiseen. Intiassa hänestä tulee silloin joogi.

¹¹Jooga on tunnusomaista kärjistyneen määrätietoisuuden omaaville yksilöille, jotka ovat päättäneet työskennellä itsensä toteuttamisen hyväksi. Näillä menetelmillä he suuresti jouduttavat henkilökohtaista kehitystään. Kuinka nopeasti yksilö saavuttaa korkeampia asteita riippuu tietenkin saavutetusta kehitystasosta. Kukaan ei voi jättää väliin yhtäkään kehitystasoa, koska jokaista astetta tarvitaan hankittaessa lähinnä korkeamman tason ja sille kuuluvan elämänymmärtämyksen saavuttamiselle välttämättömiä ominaisuuksia.

¹²Menetelmällisesti ja järjestelmällisesti tutkittujen tiedonalojen yleistajuistamisella on vaaransa. Tavanomainen arvostelukyvyttömyys, joka perehtyy pintapuolisesti ja siten heikosti aavistaa, mistä on kysymys, luulee kykenevänsä heti käsittämään, ymmärtämään ja arvostelemaan. Tämä on tietenkin totuus myös intialaisen joogan ja kaiken esoteerisen suhteen. Tätä ovat myös ilmentäneet kirjailijat, jotka ovat käsitelleet näitä ongelmia omaamatta tarvittavaa asiantuntemusta. Yleistajuistamisellaan he ovat onnistuneet typerryttämään koko asian avuttomaksi väärinkäsitykseksi, joka leviää yhä laajemmissa piireissä. Vaikeutena on löytää keskitie asian aivan liian pinnallisen ja kohtuuttoman ammattimaisen käsittelyn välillä, niin että ihmiset saisivat asiasta mielikuvan ja samalla käsittäisivät, ettei heillä ole riittävästi tietoa kyetäkseen arvostelemaan asiaa tai lausumaan mielipiteitä siitä.

¹³Jooga voidaan jakaa fyysisiin, emotionaalisiin ja mentaalisiin menetelmiin.

¹⁴Seuraavaksi käsitellään vanhimpia ja tunnetuimpia aktivoimismenetelmiä: hatha- ja raadzha-joogaa, gnaana-, bhakti- ja karma-joogaa.

¹⁵Hatha on ilmetty fyysinen menetelmä, bhakti emotionaalinen, raadzha ja gnaana mentaalisia menetelmiä. Kun karma-jooga (toiminnan jooga) kerran ymmärretään oikein Intiassa, se saa ihmisen unohtamaan naurettavan vähäpätöisyytensä, oman "kehityksensä" jne. ja elämään yksinomaan evoluution palvelemiselle. Tämän tapahduttua kehittyvät kaikki vaadittavat taipumukset ja kyvyt automaattisesti ja mitä nopeimmalla tavalla. Oman kehityksen hyväksi eläminen vahvistaa illusiivisuutta.

7.16 Hatha-jooga

¹Hatha-joogalle on tunnusomaista, että se tähtää enemmän olemassaolon aineaspektiin kuin tajunnan-aspektiin ja on kiinnostunut yksinomaan fyysisestä puolesta. Tajuntaa pidetään organismin ja sen eetterienergioiden hallitsemisen välineenä.

²Monet joogit harjoittavat hathaa raadzha-joogan ohella antaakseen organismille suurimman mahdollisen joustavuuden ja harjoittaakseen siten raadzha-joogaa yhä tehokkaammin. Nämä eivät kuitenkaan kuulu todellisiin hatha-joogeihin, joiden päämääränä on fyysisen aineen hallinta (magia).

³Tässä yhteydessä on huomautettava, että joogien sanonta "kumoaa luonnonlait" on erehdyttävä. Mitään luonnonlakia (muuttumattomasti ja vakinaisesti vaikuttavien energioiden ilmausta) ei voi koskaan "kumota". Lentokoneen vahvempi vetovoima kumoaa tilapäisesti maan vetovoiman vaikutuksen, mutta ei itse painolakia.

⁴Hatha-joogan menetelmään kuuluvat hengitysharjoitukset, joiden avulla opitaan hallitsemaan sympaattisen hermoston toimintoja (jotka sen jälkeen vaativat jatkuvaa valvontaa) sekä elimistön lihaksia ja elimiä. Tämänlaatuinen jooga on osoittautunut vahingolliseksi länsimaalaisille, joiden fysiologiset ja psykologiset edellytykset ovat kokonaan erilaiset.

⁵Raadzha-joogit ovat aivan oikeassa huomauttaessaan, että hatha-joogit eivät vain laiminlyö emotionaalista ja mentaalista kehitystään, vaan joutuvat umpikujaan ja yhä suuremmissa määrin uhreiksi emotionaalille illuusiolle, jonka mukaan fyysisyys on jotakin sinänsä tavoiteltavaa. Ihmisen päämäärä on hankkia tietoisuus kausaaliverhossaan. Sen mukana seuraa myös aineen täydellinen hallinta ihmisen maailmoissa.

⁶Hatha-joogi vaikuttaa tajuntaan välillisesti organisminsa kautta. Raadzha-joogi lähtee suoraan tajunnasta.

⁷Hatha-joogi hankkii tajunnan herruuden oppimalla hallitsemaan fyysisen kehon värähtelyt. Menetelmällisesti, vähä vähältä, hän oppii hallitsemaan yhtä kehon eri toiminnoista toisensa jälkeen. Tietenkin joogi hoitaa kehoansa joka suhteessa järkevästi, noudattaen tiukkaa kasvisruokavaliota, huolehtien puhtaudesta ja unesta. Hän käyttää paljon vettä sekä ulkoisesti että sisäisesti.

⁸Aluksi joogi harjoittaa kehoaan siten, että hän kykenee hallitsemaan kehon kaikki lihakset, vaikuttamaan verenkiertoon, vähentämään kehon- aistimusta jne. Tämä tapahtuu osaksi siten, että hän asettuu moniin erilaisiin istuma-asentoihin, osaksi siten, että hän pakottaa kehonsa, jopa silmänsä pysyttelemään aivan hiljaa, jolloin eivät edes tahattomat liikkeet, kuten silmänräpäys, ole sallittuja. Silmän levottomuuden katsotaan olevan täysin riittävä aiheuttamaan mielen levottomuutta. Jopa yksinkertaisin fakiiri harjoittaa itseään niin, että hänestä tulee täydellisen tunteeton fyysisen kivun suhteen ja piittaamaton emotionaalisen kärsimyksen suhteen.

⁹Jokainen liike, jokainen tajunnanilmaus kuluttaa voimaa. Käytännöllisesti katsoen emme ole koskaan hiljaa, emme fyysisesti, emotionaalisesti emmekä mentaalisesti. Tätä suunnatonta energiantuhlausta hillitsemällä joogi varastoi runsaasti energiaa, jota voi käyttää monella tavalla, ennen kaikkea herättämään eloon piileviä taipumuksia ja kehittämään normaaliyksilölle tuntemattomia kykyjä.

¹⁰Parhaimman istuma-asennon länsimaalaisille, jotka tahtovat hyödyntää joogasta heille tärkeimmän, osoittavat egyptiläiset kuvapatsaat: selkä vapaa ja suora, rintakehä kohotettuna, kämmenet polville asetettuina, kyynärpäät taakse vedettyinä, kantapäät yhdessä, varpaat ulospäin suunnattuina. Terveellinen valmentava harjoitus on seuraava. Asetutaan niin mukavaan istuma-asentoon kuin mahdollista ja jäädään siihen esim. puoleksi tunniksi päivittäin. Tarkkaavaisuus käytetään valvomaan kaiken liikkumattomuutta. Sanaa "rauha" voi ajatella verkkaisesti, kunnes rauha on levinnyt koko kehoon ja piittaamattomuus kaikkien vaikutelmien suhteen saavutettu.

¹¹Värähtelyjen suhteen kaikki koostuu värähtelyistä. Koko elämä rakentuu erilaisille rytmeille. Luonnossa on kaikella oma värähtelytaajuutensa. Joogi soveltaa tätä tietoa kehon elimiin ja toimintoihin, ajatuksiin, tunteisiin ja muihin elämänilmaisuihin. Joogi oppii hallitsemaan ilmiöitä havaitsemalla niiden rytmit. Siinä suhteessa hän lähtee hengityksestä, josta on tehty tiede sinänsä. Hengitysharjoituksilla joogi saattaa sympaattisen hermoston tarkkaavaisuuden valvonnan alaiseksi laajentaen valvontansa vähitellen muiden elinten ja hermojen prosesseihin, myös tahattomasti toimiviin prosesseihin. Niiden vastainen toiminta on sen jälkeen tarkkaavaisuudesta riippuvainen, ja paluu tahattomaan toimintaan on mahdoton. Hän ilmaisee asian erikoisen näkemyksensä mukaan siten, että hengityksessä olevan praanan avulla voi oppia hallitsemaan praanaa yleensä (kaikessa olevaa universaalista energiaa) ja siten hallitsemaan aakaashaa ("ikiainetta") ja kaikkea muuta ainetta.

¹²Seuraavat hengitystä koskevat huomautukset kiinnostanevat länsimaalaisia. Tuskin yksi prosentti meistä hengittää täysin luonnollisesti. Rythmi on joutunut hukkaan.

¹³Sisäänhengityksen aikana pitäisi keuhkojen alapuolella oleva lihas (pallea) kohottaa ylös, mutta useimmilla tämä lihas on toimeton. Monet painavat sen alas puristaen yhä enemmän kokoon jo entuudestaan liiaksi yhteenpainuneita elimiä. Oikea hengitys kohottaa koko rintakehää ja siten kaikkia sisäelimiä, jolloin myös ruoansulatuselimet saavat tuiki tarpeellista liikuntaa.

¹⁴Normaalisti hengitämme 16-18 kertaa minuutissa, pulssin ollessa neljä kertaa suurempi. Hengittäessämme kymmenen kertaa minuutissa aivot kirkastuvat ja ajatustyö helpottuu. Kolme hengenvetoa minuutissa harmonisoi kaikki kehon värähtelyt. Joogi vähentää hengenvetoja yhteen minuutissa, mikä mahdollistaa tehokkaan keskittymisen.

¹⁵On helppo todeta hengityksen vaikutus eri suhteissa. Marssimusiikki, punainen väri jne. nopeuttavat hengitystä. Hetkellisen nopean hengityksen jälkeen (noin 26 hengenvetoa minuutissa) heikentyy kipuaistimus. Hitaasti hengitettäessä (10 hengenvetoa minuutissa) ei voi kiivastua, ärsyyntyä tai hermostua.

¹⁶Kenenkään ei pidä ryhtyä minkäänlaisiin hengitysharjoituksiin ilman todella pätevän opettajan ohjausta. Pieninkin erehdys äärimmäisen monimutkaisen tekniikan suhteen voi olla kohtalokas, mistä lukemattomat uhrat Intiassa ja muualla ovat todisteena. Kaikenlaisia joogaharjoituksia koskee lisäksi sääntö, että niitä ei pitäisi harrastaa kenenkään, joka ei ole täysin terve joka suhteessa. Rasitus on valtava (leikkiä tuntemattomilla voimilla) ja heikon ruumiinkunnan omaavista ja heikkohermoisista tulee pian elinkelvottomia.

7.17 Raadzha-jooga

¹Raadzha-jooga käsittelee olemassaolon tajunnan aspektia ja ulottuu esoteeriselta osaltaan kauas inhimillisten maailmojen tajunnan tuolle puolen. Sitä voisi tietyllä oikeudella nimittää "tarkkaavaisuuden tieteksi".

²Kuten kaikkea tajuntaa ja sen kehitystä koskevan suhteen on yksilön itse löydettävä oma menetelmänsä. Hän voi opiskella toisten menetelmiä orientoituakseen, mutta hänen on kehitettävä oma menetelmänsä omalaatunsa, aiemmin omalla kehitystasollaan hankkimiensa kykyjen mukaan. Ja sellaisen tarve ilmenee harvoin ennen kuin yksilö vauhdilla lähenee kulttuuriastetta.

³Raadzha-jooga merkitsee jatkuvassa ajatteluprosessissa järjestelmällisesti harjoitettua tajunnan aktivoimista. Tavallisimmin saavutetut tulokset ovat: tajunnan hallinta, itsemääräävyys, persoonallisuuden hankinta, emotionaalisuuden ylevöityminen pyhimysasteelle.

⁴Itse ajatteluprosessi on jaettu neljään asteeseen: keskittyminen, meditaatio, kontemplaatio ja illuminaatio. Neljännen asteen voidaan sanoa lähentelevän esoteeristen menetelmien rajaa, mutta on vaara, että saavutettu illuminaatio ei merkitsekään lisääntyntä tietoa todellisuudesta vaan ainoastaan väärin tulkitun symbolin löytämistä.

⁵Tajunnan hallinta saavutetaan, kun tarkkaavaisuus valvoo tajunnan sisältöä.

⁶Harjoittamaton arki-ihminen elää aistimusten, tunteiden, ajatusten, halujen, toivomusten, mielialojen ja tahdonilmaisujen tajunnallisessa kaaoksessa. Enin osa tämän kaaoksen sisällöstä virtaa muistivarastosta, joka on vastaanottanut kaikki yksilölle syötetyt illuusiot ja fiktiot. Tämä kontrolloimaton tajunnallinen kaaos merkitsee suunnatonta fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen energian tuhlausta.

⁷Joogi on saavuttanut kehitysasteen, jolla hän oivaltaa sellaisen "sielunelämän" järjettömyyden ja mielettömyyden. Hän on voinut todeta, että pääosa inhimillisestä kärsimyksestä johtuu siitä, ettemme hallitse mielikuvituksen tunteilua ja ajattelua. Hänessä herää tajunnan hallitsemisen tarve ja toive päättää itse, mitä hänen tajuntansa saa sisältää, mitkä molekyylilajit ja värähtelyt saavat olla hänen verhoissaan.

⁸Tajunnan hallinta alkaa tajunnan sisällön huomioimisella. Tarkkaavaisuus seuraa tynesti ja persoonattomasti koko assosiaatiroleikkiä, kunnes valvonta jonakin päivänä automatisoituu ja tajunnan harhaileminen lakkaa. Hän voi kiinnittää huomion määräämäkseen ajaksi mihin tahtoo ja kykenee lopulta itse päättämään, mitä hän tahtoo aistia, nähdä, kuulla, tuntea, ajatella. Spartalaisen tavoin hänestä tulee tunteeton fyysisen kivun suhteen, stoalaisen tavoin hän ei piittaa mistään elämän surun aiheista, mistään vihan ja moralismin hyökkäyksistä. Analyysillä hän eliminoi kaikki alitajunnassaan olevat elämään kelpaamattomat kompleksit ja muovaa elämää edistäviä komplekseja, jotka mahdollistavat automaattiset reaktiot, joiden laadun hän itse määrää. Hän muuntaa itsensä ihanteeksi, jonka on itselleen asettanut.

⁹Keskittyminen on tarkkaavaisuuden kiinnittämistä tiettyyn asiaan. Meditaatio merkitsee kaikkiin tämän ainealan suhteisiin kohdistuvaa keskittynyttä analyysiä. Kontemplaatio tuo mukanaan ongelman pelkistämisen, kunnes idea on havaittavissa ja tarkkaavaisuus voidaan keskittää tähän ainoaan pisteeseen. Jos aktiivisuus tässä vaiheessa lakkaa, on olemassa nukahtamisen tai tavalliseen transsiin vaipumisen vaara. Jos aktiivisuuden tila jatkuu tarpeeksi kauan, seuraa illuminaatio ja yksilö löytää sen, mitä on etsinyt.

¹⁰Meditaatiota tarvitaan muuntelemaan alitajunnan sisältöä ja integroimaan verhoja, kontemplaatiota aktivoimaan ylitietoisten molekyylilajien passiivista tajuntaa ja liittämään se tajunnan kapasiteettiin itsetietoisuuden kautta.

¹¹Raadzha-joogamenetelmällä lisätään eri verhojen eri molekyylilajien, tietoisten tai ylitietoisten, värähtelykykyä, omaksutaan korkeampia emotionaalisia ja mentaalisia kykyjä.

¹²Tajunnan aktivoituminen korkeammassa emotionaalisissa molekyylilajeissa tapahtuu luonnollisella ja mitä vaarattomimmalla tavalla kaikkia jaloja ominaisuuksia, kutakin vuorollaan, meditoimalla. Nämä jalot ominaisuudet yksilö saa, kun korkeampien emotionaalisten molekyylilajien värähtelyt vaikuttavat vuorostaan häneen. Kun minätietoisuus kykenee pysyttelemään näissä tajunnan tiloissa, se omaksuu automaattisesti luoksevetovietin kyvyn ja karsii poistoyöntövietin kaikki vihanilmaisut, jotka siihen saakka ovat hällineet tunne-elämää. Kun minä kykenee pysyttelemään korkeimmassa emotionaalisessa tajunnantilassa (48:2), hän on yksilö, jota kristillinen mystiikka kutsuu pyhimykseksi.

7.18 Gnaana-jooga

¹Gnaana-jooga tähtää mentaalitajunnan aktivoimiseen. Gnaana-joogia voitaisiin pitää intialaisen psykologin ja filosofin yhdistelmänä. Joogina oleminen ei kuitenkaan tarkoita, että menetelmä olisi antanut toivotun tuloksen tai että asiaan kuuluvat ongelmat olisi ratkaistu. Todellinen menestyminen vaatii joka tapauksessa, että joogi on aiemmin saavuttanut korkeamman emotionaaliasteen (48:2) raadzha-joogan avulla ja siirtynyt siten automaattisesti korkeammalle mentaaliasteelle (47:5).

²Tällä asteella yksilö lähestyy oleskelunsa päättymistä ihmiskunnassa. Menneissä elämissä hän on päässyt selvyteen ihmiskunnan emotionaalisista illuusioista ja voinut havaita, kuinka

sen mentaaliset fiktiot ovat karsiutuneet pois kuin liukuhihnalla. Hypoteesit, joihin hänen esoteeristen tosiasioiden puutteessa edelleen on tyydyttävä ovat kainalosauvoja, joilla hän laahautuu eteenpäin. Hän on täysin selvillä ihmiskunnan suunnattomasta tietämättömyydestä elämän suhteen. Hänen synnynnäinen alitajuinen "vaistonsa" on auttanut häntä hylkäämään suurimman osan siitä, mitä ihmiset luulevat tietävänsä.

³Mutta ilman esoteerisia tosiasioita edes joogi ei voi vapautua fiktioista, jotka intialaisessa katsantotavassa ovat tulleet "selviöiksi". Näihin "selviöihin" kuuluvat sielunvaellus, virheellinen käsitys karmasta, ihminen kehityksen lopullisena tuotteena ja ihmisen kyky tulla jumalaksi.

⁴Hänen kykenevyytensä perspektiivitajuntaan sallii hänen sisällyttää muut spekulatiiviset järjestelmät korkeammaksi synteesiksi omaan mentaalijärjestelmäänsä. Mutta tämä ei riitä saavuttamaan systeemiajattelua, joka saadaan kausaali-ideoita konkretisoimalla.

⁵Gnaana-joogi aloittaa usein opettelemalla erottamaan "minän ja ei- minän". Saksalainen filosofi Fichte käytti ilmaisua subjektivoidakseen vastakohtaisuuden tajunnan ja ulkomaailman välillä. Joogin ajatusrakennelma viittaa vastakohtaisuuteen minän ja sen verhojen välillä, oikeammin minän ja aistimusten, tunteiden ja ajatusten välillä. Hän teroittaa mieleen, että aistimukset eivät ole hänen minänsä, että hänen tunteensa eivät ole hänen varsinainen olemuksensa, että vaikka hänen ajatuksensa ovatkin hänen korkeimmanlaatuinen tajuntansa, ne eivät ole hänen minänsä, vaan että minä on se, joka kykenee tarkkailemaan ja hyödyntämään näitä tajuntoja.

⁶Koska joogin päämääränä on "Absoluutti", hän soveltaa jokaista mahdollista tapaa saavuttaakseen sen. Vähitellen hän voi antaa minätunteensa sulkea piiriinsä yhä enemmän: perheen, suvun, kastin, kansan, ihmiskunnan, koko kosmoksen. Siten hän saavuttaa tilan, jossa hän uskoo samastuneensa Brahmaan. Myös bhakti-joogi käyttää samantapaista menetelmää. Mutta bhakti-joogi seuraa ekstaasin tietä, kun taas gnaana-joogi käyttää usein fiktiójärjestelmää.

⁷Intialaista luonnehtii hänen vaistomainen luottamuksensa elämään. Niin kuin mystikollekin on totuus hänelle tila, jossa vakuuttuu siitä, että tietää, kykenemättä selittämään miten ja miksi tietää. Gnaana-joogille tietäminen on samaa kuin oleminen. Mutta tuollaiset symboliset vertauskuvat ovat käsitettävissä vasta 45-minä-asteella.

⁸Gnaana-joogi keskittyy "Absoluuttiin", jonka hän luulee saavuttavansa vapautumalla ylevimmässä kontemplaatiossa kaikista aineaspektin attribuuteista (muodosta, ajasta, tilasta, kausaliteetista jne.). Jos hän siinä onnistuu, hän joutuu tilaan, jossa hänen "vapautunut" mielikuvituksensa on kaikkivoipa ja tekee hänestä puhtaan hengen, Brahmanin, Absoluutin, mitä hyvänsä hän toivookin.

⁹Jokaisessa kosmoksen 49 atomimaailmassa ovat olemassa tila, aika, aine, energia, tajunta, lainmukaisuus. Mutta ne ovat täysin erilaisia eri maailmoissa, joten korkeampaan maailmaan vasta saapuneen mielestä niitä ei ole, ennen kuin hän oppii tajuamaan niiden kokonaan uudet tavat ilmaista olemassaoloaan ja toimia. Esoteerikko saa oppia olemaan käyttämättä mukanaan tuomiaan katsantotapoja, varomaan tekemästä minkäänlaisia ennakkokuvitelmiä, sillä ne tekevät oikean käsityksen omaksumisen mahdottomaksi.

¹⁰Joogien selvitykset osoittavat, etteivät he ole olleet yhteydessä todellisuuteen, vaan eläneet kokonaan subjektiivisessa tajunnassaan.

¹¹Puhukoot joogit lopuksi itse puolestaan ja selvittäköt näkemyksensä asiasta. Heidän kieltään mystikkokin ymmärtää.

¹²Vain ykseys on todellisuus, voima, sopusointu, yhteisvaikutus. Ykseyden ulkopuolella voima hajaantuu ja ehkäisee itseään itsetetoksen ja itsetehostuksen kautta kaikissa sen lukemattomissa minä-muodoissa. Kun minä lakkaa olemasta osa ykseyttä, se asettuu vastarintaan ykseyden kanssa ja tehostaa itseään ykseyden kustannuksella ja omaksi turmiokseen.

¹³Yksilöllisen tajunnan yhtyminen ykseytajuntaan tapahtuu asteittain minän avartuessa sulkemaan piiriinsä yhä enemmän. Joogi todistaa prosessia, jossa yksilöllinen sisällyttää itseensä universaalisen. Ykseyteen sulautuvalle ei erillisyyttä enää ole ja kaikki vastakohtaisuudet minun ja sinun, minän ja ei-minän, minän ja tämän välillä lakkaavat. Gnaani luopuu kaikista omakohtaisista toivomuksista, kaikista erillisyyteen johtavista ajatuksista ja unohtaa oman yksilöllisyytensä. Hän vapautuu dogmeista ja perityistä katsantotavoista. Ilo ja tuska, onni ja kärsimys, hyvä ja paha, elämä ja kuolema, eivät häntä liikuta. Kaikki henkilökohtaiset, hitusenkin itsekkyyttä tai omistamisenhalua sisältävät seikat häviävät.

¹⁴Sitä ennen hän on hankkinut toivottaviksi katsomansa ominaisuudet tavoittamalla ne yhden kerrallaan, tarkastelemalla niitä joka puolelta ja kaikissa mahdollisissa yhteyksissä, kokemalla alituisesti niiden täydellisyysmielikuvituksessaan, kunnes ne ovat hahmottuneet hänen tajunnassaan, ilmentävät hänen luonnettaan, ovat määrääviä tekijöitä alitajuisissa komplekseissa, aivan yksinkertaisesti ovat siellä ja spontaanisti vaikuttavat hallitsevina tekijöinä hänen toiminnallisessa elämässään, hänen huomioimatta niitä sen enempää.

¹⁵Ei vi tulla siksi, mitä ei ole. Itsetoteutus on joogeille menetelmällistä pyrkimystä toteuttaa jumalallisia mahdollisuuksiaan. Mutta tämän hän tekee uhrina jumaluudelle, jumalallisen viisauden ilmaisuna, merkiksi siitä, että jumalallinen tahto on saanut hänessä vaikuttaa. Yksilön mahdollisuuksille ei ole mitään rajoja. Elämä on luottamuksemme mukainen, sillä se ei voi koskaan pettää. Pyri tulemaan täydelliseksi ja sinusta tulee täydellinen.

¹⁶Tietämys, jota joogi vaistomaisesti tavoittelee, on tajunnallinen samastuminen siten, että hänestä tulee todellisuus samalla tavalla kuin hän on oma tajuntansa. Vain sama tuntee saman. Ihminen on jumalallinen olemukseltaan. Itsensä tuntemaan oppiminen on tulemista yhä tietoisemmaksi jumalallisista mahdollisuuksistaan. Niin kuin elämä on ikuista ja vaihtaa vain muotoa, on yksilökin katoamaton. Suurin erehdys, jonka voimme tehdä, on kutsua itseämme syntiseksi ja parantumattoman pahaksi. Olemme epätäydellisiä, koska olemme edelleen matkalla kohti täydellisyyttä, päämäärää, jonka kaikki lopulta saavuttavat. Ihminen rajoittaa itseään väittämällä, ettei hän kykene mihinkään. Siten hän itse katkaisee yhteyden jumalalliseen.

¹⁷Gnaana-joogi oppii löytämään korkeamman alhaisemmasta, jumalallisen inhimillisestä, oppii henkeväyttämään arkipäiväisen. Olemassaolon todellinen luonne ilmenee sille, joka yrittää löytää ykseyden kaikesta. Se ilmenee tajunnassamme, kunhan vain käytämme sen kykyjä oikealla tavalla. Näkyväisellä on korkeampi vastaavuutensa. Katoava on symboli, vertaus, ajallinen on ikuisen kuvastusta. Seuraamalla askel askeleelta tätä universaalista analogiaa (niin kuin ylhäällä niin myös alhaalla) yksilö oppii näkemään läpi ulkokuoren, vetämään pois hunnun toisensa jälkeen niiden taakse kätkeytyvän perikuvan ympäriltä.

7.19 Bhakti-jooga

¹Bhakti-jooga on eräs korkeamman emotionaalisen tajunnan aktivoimiseen tähtäävistä menetelmistä. Se on menetelmä, joka parhaiten soveltuu kuudenteen departementtiin kuuluville ja eniten vastaa länsimaisten mystikkojen elämännäkemyksiä. Bhakta saavuttaa korkeimman emotionaalisen asteen eli pyhimysasteen.

²Tuskin mikään voi paremmin ilmentää tämän joogan elämännäkemyksiä kuin tyypilliset intialaiset katsantotavat, jotka ovat käyneet rakkaiksi myös monille länsimaisille mystikoille.

³Bhakti-jooga on antaumuksen tie. Kaikki elämän muodot, elävät tai näennäisesti kuolleet, ovat jumalallisuuden ilmentymiä. Oppimalla rakastamaan ja palvomaan niitä kaikkia joogi tavoittelee ykseyteen ja jumaluuteen yhtymistä.

⁴Löydämme, mitä etsimme. Näemme maailmassa juuri sen, mikä kulloinkin valtaa mieleemme. Rakkaudettomat näkevät maailmassa vain pahaa ja ihmiset ovat heistä pahoja. Vihaavat havaitsevat vihaa kaikkialla ja löytävät alinomaan uusia vaikuttimia vihalleen. He

pelkäävät kaikkea, vihastuvat kaikesta, halveksivat kaikkea. He löytävät vain virheitä ja puutteita kaikesta ja kaikista. He eivät kykene näkemään hyvää.

⁵Sama tuntee saman. Bhaktan mukaan hyvä ihminen ei voi havaita mitään pahaa, koska hänessä itsessään ei ole mitään pahaa. Hyväksi tulevasta ihmisestä kaikki paha häviää ja hänen maailmansa muuttuu. Hän kohoaa piireihin, joissa hän näkee ainoastaan parhaimman ihmisissä, ollen heidän negatiivisten värähtelyjensä saavuttamattomissa. Sellainen ihminen tietää, että kaikki on hyvää.

⁶Inhimillinen rakkaus on aina jonkinlaisen itsekkyyden, omistamisen halun rasittama. "Jumalallinen rakkaus" on kaiken elämän katoamattoman ja erottamattoman ykseyden kokemista. Ykseyden oivaltanut on kokenut toisenlaisen onnen kuin inhimillinen onni: saada antaa ja vain antaa ja unohtaa itsensä antaessaan ja palvellessaan. Sen jälkeen hän ei muuta voi. Hän tahtoo, hänen täytyy rakastaa. Hän elää saadakseen rakastaa.

⁷Rakkaus ei tunne mitään rajoituksia. Se ei tarvitse vaikutinta rakastaakseen. Se löytää rakkauden ilmentymää kaikkialta. Ehtymättömän rakkauden voima täyttää mielen, joka on halukas tulemaan täytetyksi. Rakkaus ei tarvitse mitään todisteita jumalan olemassaolosta. Sehän näkee rakkauden jumaluuden kaikessa. Kuinka jumala voisi olla muuta kuin rakkautta? Kaikki muu kuin rakkaus olisi yhteensopimatonta hänen olemuksensa kanssa.

⁸Rakkaus ei tingi. Se ei pyydä, ei kadehdi, ei vihastu, ei etsi omaansa. Mikään ei työnnä sitä luotaan. Kaikki vetää sitä puoleensa ja se itse vetää puoleensa kaikkea. Rakkaus ei koskaan lopu.

⁹Tämän rakkauden kokenut ei rakasta itsensä tai toisten vuoksi, vaan siksi, että kaikki sulkeutuu ykseyteen, kaikki on ykseyttä. Ykseys ilmenee kaikessa, mikä herättää kaipuumme ja ilahduttaa meitä. Kaikessa, mihin tunnemme vetoa - olkoon kysymys asioista, eläimistä tai ihmisistä - ykseys on todellinen syy vetovoimalle, joka toimii meissä ja kaikessa siten, että meistä tulee rakastamaan kykeneviä ja rakastettavia.

¹⁰Tie ykseyteen kulkee tunteen vetovoiman, myötätunnon, kiintymyksen, halun, antaumuksen ja palveluksen kautta. Joka hellävaroin ja lempeästi hoivaa näitä hitaasti orastavia tunteita, huomaa ilokseen, kuinka ne antavat hänelle yhä suurempaa ymmärtämystä, liikevoimaa toimintaa varten ja kykyä auttaa oikealla tavalla. Oppimalla näkemään sen, mikä ihmisessä on suurta ja ihailemaan sitä, eikä ainoastaan huomaamaan vaan vieläpä houkuttelemaan esiin ihmisissä piilevän hyvän, kiinnittämällä heidän huomionsa parhaimpaan heissä itsessään, saa antaumuksellinen ihminen yhteyden ykseyden voimiin, jotka vetävät häntä ykseyteen ja herättävät hänessä olevan jumalallisuuden palvomaan hänen ulkopuolellaan olevaa jumalallisuutta, koska jumaluuden olemus on palvonta. Hänen ei enää tarvitse etsiä kohteita rakkaudelleen häntä ympäröivistä asioista tai tapahtumista. Hän kokee ykseyden välittömästi ja spontaanisti.

¹¹Bhakti-joogi suhtautuu kaikkeen myönteisesti. Hänelle kaikki suhteet ovat jumalsuhteita. Hän ei tunne tarvetta spekuloida jumaluuden luonnetta, koska kaikki on jumaluuden ilmentymää, ja hän itse kokee sen, ei voi sisältää muuta kuin jumalallisuutta, ei voi olla muuta kuin jumalallisuutta.

¹²Joogi opettaa, että jumaluuden voi saavuttaa palvomalla sitä joko persoonallisessa hahmossa tai ilman nimeä ja muotoa, mutta että useimpien ihmisten on vaikeampaa tajuta persoonatonta jumalaa.

¹³Jos joogi kuvittelee jumalallisuuden ominaisuudet persoonallisuutena, hän lahjoittaa jumalalle korkeimmat keksimänsä ominaisuudet, kaiken ihailtavan, jumaloimisen ja palvomisen arvoisen. Hän kokee tämän jumalallisuuden mielikuvituksessaan, visualisoi sen, kunnes näkee sen elävänä hahmona spontaanisen emotionaalisen selvänäköisyyden puuskassa. Temppeleiden jumalhahmot ovat yleensä voimakkaasti magnetoituja. Palavan rukouksen, hartaan mietiskelyn, hurmioituneen kaipuun värähtelyt kyllästävät jumalankuvia sekä eetterisellä että emotionaalaisella aineella. Päivittäiset palvojien joukot elävöittävät yhä

voimakkaammin tätä mahtavaa näkyväisyyden rajalla olevaa elementaalia. Voimakas halu saada "nähdä jumala" riittää myös sen näkemiseen. Jumala tai jumalatar hymyilee suopeasti palvojalle. Mystikkojen "tunne jumalan läsnäolosta" johtuu juuri vuorovaikutuksesta itseluodun voimakkaasti elävän emotionaalisen elementaalin ja mystikon itsensä välillä. Elementaalista tulee erottamaton seuralainen. Tämä on tietenkin vain edullista sille, joka tätä tunnetta tarvitsee. Se kohottaa emotionaalivärähtelyt luoksevetävien värähtelyiden vaikutuspiiriin.

¹⁴Jokainen "ykseyteen sulautunut" ja jumalallisen tunteen täyttämä menettää vähitellen tarpeen rajoittaa jumalalliset ominaisuudet vain yhteen henkilöön, olkoon yksilö kuinka mahtava tahansa. Hänen palvomansa muoto hajoaa tai hän siirtää palvontansa yhä useampiin muotoihin, kunnes kaikki ilmentävät samoja ominaisuuksia ja tunteen riippuvuus muodosta katoaa. Tällöin häviää myös yksilöllinen itsekkyyden aines palvojasta itsestään.

¹⁵Usein joogi säilyttää muodon saadakseen siten useampia tilaisuuksia myös ulkoiseen palveluun ja kokeakseen jumaluuden kaikissa ajateltavissa elämän yhteyksissä. Hän kuvittelee jumalan isäksi ja äidiksi, veljeksi ja sisareksi, pojaksi ja tyttäreksi jne. Hän eläytyy kaikkiin näihin rakkaussuhteisiin saadakseen rakastaa yhä useampia ja yhä enemmän. Ykseys ilmenee myös ystävydessä. Myötätunto, turvallisuus, luottamus, jota hän tuntee ystävää kohtaan, antaa uusia tilaisuuksia vertailuun, uusia mahdollisuuksia tunneyhtymiin ja elämyksiin. Alaisten osoittamassa arvonnassa ja kunnioituksessa esimiehiään kohtaan, edellisten osoittamassa huomaavaisuudessa ja vastuussa alaisiaan kohtaan, löytyy lisää mahdollisuuksia ykseyden löytämiselle. Jokainen rakkauden, halun, kaipuun laji ilmentää joogille yksilön jumalallista vetoa ykseyteen. Tilaa voi joskus luonnehtia jumalalliseksi hulluudeksi, rajattomaksi antaumukseksi ja kaikkialla esiintyvän jumaluuden palvonnaksi. Niinpä saattoi Ramakrishna langeta polvilleen "ilotyön" eteen kadulla ja palvoa häntä jumalattarena. Jumalallinen ilmenee myös onnettomuuksissa, menetyksissä ja kärsimyksissä, ja koeteltu näkee kaikki nämä asiat tervetulleina tilaisuuksina palvelu-uhrin toimittamiselle.

¹⁶Jokainen uusi muoto on antaumukselliselle uusi mahdollisuus jumaluuden löytämiseen ja palvomiseen, jumaluuden, joka on kaikki, ja jota ilman mitään ei olisi olemassa.

7.20 Karma-jooga

¹Karma-jooga voidaan parhaiten luonnehtia "toiminnan joogaksi"; tieto, ymmärtämys ja oivallus palvelevaan elämään sovellettuina. Sitä, mitä jo vanhastaan on nimitetty karma-joogaksi, pitäisi oikeastaan nimittää dharmajoogaksi, velvollisuuden täyttymyksen tieksi. Itsensä unohtava palveleminen on tapa hankkia kaikki tarvittava tieto.

²Jotkut auktoriteetit ovat sitä mieltä, että karma-jooga sisältää hatha-joogan ja laja-joogan (opin tshakroista). Eri käsityksiä, niin kuin yleensä.

³Planeettahierarkian mukaan palveleva elämänasenne on yksinkertaisin, varmin, nopein tie viidenteen luomakuntaan. Kaikkien tähän kykenevien luomakuntien ensisijaisena elämäntehtävänä on palvella alemmilla kehitysasteilla olevia, jotta nämä kykenisivät saavuttamaan korkeampia asteita. Ilman tätä apua ei tapahtuisi mitään evoluutiota tai evoluutio veisi suunnattoman paljon pitemmän ajan. "Antava saa." Epäitsekäästi ihmiskuntaa palvelevat saavat yhä useampia tilaisuuksia palvelemiseen. Ja itse palvelu kehittää kaikkia tarpeellisia ominaisuuksia ja kykyjä, vapauttaa emotionaalista illuusioista ja mentaalista fiktiosta.

⁴Karma-joogi ei saiturin tavoin kasaa rahaa testamentatakseen sen enemmän tai vähemmän "hyvää tekeviin tarkoituksiin" sen jälkeen, kun hän ei enää voi nauttia varallisuudestaan. Mutta hän ei myöskään halveksi rikkautta ja valtaa. Päin vastoin hän oivaltaa, että niillä on merkityksensä niin kauan kuin sellaiset illuusiot hallitsevat ihmiskuntaa. Näitä valtatekijöitä hän käyttää palvellakseen kehitystä tehokkaimmalla tavalla.

⁵Karma-jooga onkin jooga-laji, johon pääasiallisesti passiivisen elämänasenteen omaavilla intialaisilla on vähiten taipumusta, mutta joka parhaiten soveltuu länsimaalaisille.

⁶Karma-jooga on siten toiminnan joogaa, toiminnan ollessa tahdon ilmausta. Toiminnaksi luetaan kaikki, mihin yksilö ryhtyy, jokainen näkyvä ajatuksen tai tunteen ilmaus. Ajatuksesta ja tunteesta, joita ei muuteta toiminnaksi, tulee esteitä tiellä. Esikuva on mitä vaikutusvaltaisinta opetusta.

⁷Gnaana-joogille tieto on hyvää ja tietämättömyys pahaa. Bhakti-joogille rakkaus on hyvää ja viha pahaa. Karma-joogille kysymys hyvästä ja pahasta yhtyy kysymykseen vapaudesta ja sidonnaisuudesta. Jumaluudelle kaikki on hyvää. Ennen tätä astetta aiheuttaa kaikenlainen absoluointi helposti käsiteseakaannusta, jota seuraa oikeudellinen kaaos ja jota tietämättömyys käyttäisi puolustuksena omalle epätäydellisyydelleen. Pahaa on meitä alempana oleva ja se aiheuttaa kärsimystä. Hyvää on meitä ylempänä oleva, jota kohti tiedostamattamme hapuilemme ja josta tulemme tietoisiksi vasta, kun yritämme toteuttaa sitä enemmän tai vähemmän tietämättämme. Oivallamme sen välittömästi silloin, kun se täyttää meidät onnella. Ihminen havaitsee alinomia uudelleen, että se, minkä hän äskettäin on oivaltanut pahaksi, oli hänelle hyvän löytämisen keino, että pahan kokeminen selvitti hänelle hyvän. Lopuksi hän oivaltaa, että kaikki, mitä hän vaati omalle osalleen, erotti hänet ykseydestä. Tietämättömät näkevät pahan aineessa ja ajattelevat ihmisen langenneen syntiin, tulleen pahaksi ja kykenemättömäksi tekemään hyvää syntymällä tähän maailmaan. Tämä on joogille melkeinpä herjausta, elämänvihan nurinkuruisuutta. Hänelle koko olemassaolo, niin näkyvä kuin näkymätönkin, on jumalallisuuden ilmentymää lukemattomine mahdollisuuksineen toteuttaa jumaluuden tahtoa palvelevilla teoilla.

⁸Kaikki on ykseyttä. Näennäisesti eristetyt osat ovat kaikki ainoan jakamattoman ykseyden ilmausta. Ulkoisesti elävä näkee vain osat ja luulee olevansa riippumaton minuus, kun taas todellisuudessa elävä tietää olevansa osa ykseyttä, yhtä kaiken kanssa. Joogi tavoittelee tätä ykseyttä ja kohoaa siten hyvän ja pahan ja elämän ikuisten vaihteluiden yläpuolelle.

⁹Kun joogi seuraa Lakia kykynsä mukaan, ilmenee voima, jota me kaikki pidämme omana tahtonamme, niin voimakkaana koko hänen luonteessaan, että hän ymmärtää, ettei tämä ole hänen voimansa vaan jotakin, mikä on asetettu hänen käytettäväkseen ja josta tulee hänen omansa hänen sulautuessaan ykseyteen. Siten hänestä tulee jumaluuden välikappale, ja hänen tahtonsa yhtyy kohtalon tahtoon. Jumalallisuutta kaikessa näkevän täytyy tuntea tämän jumalallisen tahdon läsnäolo itsessään, rakastaa ja palvoa sitä ja luopua siten kaikista omista vaikuttimistaan itsessään ilmenevän ykseyden tahdon eduksi.

¹⁰Tämä merkitsee, että joogi tarjoutuu jumaluudelle uhrina. Näin häviää jokainen ajatus palkkiosta, pelko tai huoli toiminnan seuraamuksista sekä jokainen itsekäs pyyde, jopa epäitsekään toiminnan antama tyydytyskin. Hän luopuu myös jokaisesta yrityksestä arvioida tekojensa hyvyttä tai pahuutta. Hän uhraa kaiken, kuitenkin uhraus ei ole mikään itsekieltämys. Se ei ole kielteinen vaan myönteinen. Sillä ei ole mitään yhteistä fatalistin alistuneisuuden kanssa, joka helposti rappeutuu kvietismiksi, toiminnan kieltämiseksi. Uhri sulkee piiriinsä kaiken; jokainen teko, niin, jokainen hengenveto, kaikki on oleva lahjaa jumalalliselle ykseydelle. Hän toimii, jotta hänen kauttansa virtaavat jumalalliset voimat pääsisivät purkautumaan. Itse tulos on uhri, josta tulee täydellinen täydellisesti suoritetun työn kautta. Osoituksena siitä, että joogi on uhrannut kaiken, on hänen piittaamattomuutensa ("jumalallinen välinpitämättömyytensä") sen suhteen, mitä hänelle tapahtuu. Hän ei koskaan kysy, mitä seuraukset tuovat mukanaan, onnea vaiko epäonnea, kunniaa vaiko häpeää, elämää vaiko kuolemaa.

¹¹Bhagavad-Giitaassa, jota voidaan pitää karma-joogan evankeliumina, saa toiminnan välttämättömyys vahvimman mahdollisen symbolisen ilmaisun, kun sisäistä elämää kuvataan taisteluna kahden toisiaan vastaan järjestäytyneen, taisteluvalmiin sotajoukon välillä. Runo syntyi reaktionä velttoudelle, laiskuudelle ja kvietismin taipumukselle, vastalauseena

saamattomuudelle ja toimeettomuudelle. Tätä velttoutta on edistänyt myös taikausko, jonka mukaan voidaan "asettua karman tielle" (ikään kuin voitaisiin asettua esteeksi painolaille).

¹²Planeettahierarkia on aina pitänyt karma-joogaa olennaisena, sillä tieto, jota ei muuteta toiminnaksi, on karman lain mukaan vastainen este. Siksi voidaan sanoa, että karma-jooga on yhtä vanha kuin hatha-jooga. Se vain edellyttää tietoa toiminnan välttämättömyydestä. Oma-aloitteinen ja määrätietoinen toiminta yleistyy kai vasta sitten, kun ihmiskunta on saavuttanut kulttuuriasteen. Alemmilla asteilla pakko on usein tarpeellinen kannustin, esim. hätätilanteissa tai, veltostuneiden kansojen kyseessä ollen, silloin tällöin nk. diktatuuri.

7.21 JOOGAN TODELLISUUSARVO

¹Jos jotkut Intiassa ehkä voisivatkin ymmärtää Buddhaa, niin eivät ainakaan joogit, koska he eivät tiedä mitään esoteriikasta. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella onkin väistämätöntä, että hän on edelleenkin väärinymmärretty. Buddha teki selväksi niille, joilla oli mahdollisuus käsittää ja ymmärtää, ettei ihmisellä ole tarvittavia edellytyksiä ratkaista olemassaolon ongelmia, ettei ratkaisua voi lukea minkään kansan "pyhistä kirjoituksista".

²Tämä ei ole skeptisismiä Protagoraan, Humen tai Bertrand Russellin tavoin. Se ei ole agnostisismia Kantin tai Herbert Spencerin tavoin. Se oli planeettahierarkian opetusdepartementin silloisen päällikön erityisen tarkoin perusteleva tiedonselvitys. Jos tämä olisi ymmärretty, olisimme välttyneet todellisuutta koskevalta mielikuvituspekulaatiolta, jota on jatkunut yli 2500 vuotta. Eräs osoitus kristillisten uskonnonhistorioitsijoiden arvostelukyvyistä on, että he ovat rohjenneet kutsua Buddhaa ateistiksi.

³Jooga tekee ihmisestä eheän persoonallisuuden ja pyhimyksen. Ja tämä on suuri asia ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella. Jokainen niin pitkälle päässyt voi saavuttaa idealiteettiasteen hankkimalla kausaalitajunnan muutamien harvojen inkarnaatioiden kuluessa, kun muutoin ehkä tuhannet inkarnaatiot olisivat tarpeen. Mutta mitään pitävää maailmankatsomusta jooga ei anna. Se ei sovellu työhypotesiksi tieteellisesti koulutetuille. Sen sijaan se voi sopia emotionalisteille, jotka kulkevat mystikon tietä (departementtien 6,4,2 kautta), jotka eivät ole kiinnostuneita olemassaolon laadusta (departementeista 7,5,3,1).

⁴Atlantiksessa opettaneet rishit (jotka edelleen kuuluvat planeettahierarkiaan) olivat jo upanishadeja jne. kirjoittaessaan oivaltaneet, että oli välttämätöntä tehdä tieto saavuttamattomaksi niille, jotka eivät sitä ansainneet. He käyttivät symboliikkaa, joka jo ikimuistoisista ajoista on ollut kaikkien hierarkioiden symbolikieli, ja kehittivät myös uusia kekseliäitä symboleja. Avainta näihin ei ole koskaan annettu.

⁵Vuosina 1875–1950 sallittiin esoteeristen tosiasioiden asteittainen julkaiseminen planeettahierarkian sanansaattajien välityksellä. Kaikki jooga-koulut ovat torjuneet nämä ilman tutkimusta.

⁶Katolinen kirkko kielsi maallikoilta raamatun luvun. Tämän viisaudesta ovat todisteena sadat protestanttiset lahkot. Ne kaikki ovat tulkinneet raamatun väärin. Niin on tietenkin tehnyt myös katolinen kirkko.

⁷Muinaisina aikoina oli Intian "pyhien kirjoitusten" lukeminen varattu brahmiinikastin oppineita varten. He ainakin salasivat väärintulkintansa.

⁸Upanishadeista voi lukea, että ihminen voi tulla jumalaksi, voi oppia tuntemaan Itsen ja voi saada tietoa koko maailmankaikkeudesta. Tietenkin ihmisestä voi tulla jumala, mutta ei ihmisenä. Myös jokaisesta kivistä, kasvista, eläimestä tulee jumala. Mutta tämä tapahtuu, kun monadit evoluution kuluessa saavuttavat jumaluuskunnan.

⁹He lukevat Itsestä ja luulevat ymmärtävänsä, mitä se on, aavistamatta, että ilman esoteerista tietoa kukaan ihminen ei voi tulkita tuota symbolia oikein.

¹⁰Yksilöllistä monadia (ikiatomia, ikiminää) voidaan ehkä nimittää Itseksi eli Brahmaniksi eli Absoluutiksi sen jälkeen, kun se seitsemännessä jumaluuskunnassa on itse hankkinut

kosmisen kokonaistajunnan ja siten kosmisen kaikkietävyuden ja kaikkivallan, vihdoinkin kokee itsensä sinä ikiminänä, joka se aina on ollut.

¹¹He uskovat, että vapauduttuaan tunnetuista verhoistaan minä sulautuu maailmansieluun, tulee "puhtaaksi hengeksi" ja siten jumalaksi. Mutta monadi jatkaa kehitystään korkeammassa maailmoissa hankkimalla verhoja niissä. Ilman verhoa monadi menettäisi mahdollisuuden toimia vastaisen evoluution hyväksi.

¹²On totta, että ihmisellä on kaikkien muiden olentojen tavoin osallisuus kosmiseen kokonaistajuntaan, koska on olemassa vain yksi ainoa tajunta, ja kaikki tajunta on sekä yksilöllistä että kollektiivista. Mutta joogin peruserhdys on fiktiossa, että ihminen voi samaistua kosmiseen kokonaistajuntaan. Ihmisen osallisuus tähän rajoittuu parhaimmillaankin vain muutamaan harvaan prosenttiin (kausaaliminänä noin kuuteen prosenttiin).

¹³Monet ominaisuudet ja kyvyt, joista Patandzhali kirjoittaa, voi saavuttaa vasta viidennessä ja kuudennessa luomakunnassa. Näitä suutroja lukiessaan joogit luulevat hänen kirjoittavan yksilön mahdollisuuksista neljännessä luomakunnassa. Korkeammanlaatuisilla tajunnankyvyillä on aina vastaavuutensa alemmissa luomakunnissa. He ajattelevat hänen kirjoittavan alemmanlaatuisista tajunnankyvistä, jotka he löytävät itsestään. He eivät ole lainkaan ymmärtäneet Patandzhalin menetelmää tajunnan hankkimiselle korkeammassa mentaalisisissa (47:4,5) ja kausaalisisissa (47:1-3) ainelajeissa.

¹⁴On erehdys luulla, että joogien filosofia nojautuu tosiasioihin, jotka he itse voivat todeta. Joogan maailmankatsomus on spekulatiota kuten länsimainenkin katsomus, mutta niiden välillä on eräs huomattava ero. Joogit voivat todeta tosiasioita fyysisessä eetterimaailmassa ja emotionaalimaailmassa, mikä antaa heille suunnattoman yliotteen. On kaiketi totta, etteivät sellaiset tajut voi tutkia yhä korkeampia maailmoja. On myös selvää, etteivät joogit voi arvioida oikein toteamansa todellisuussisältöä. Samasta syystä erehtyivät niin Swedenborg kuin Steinerkin kaiken olennaisen suhteen. Mutta joogit tietävät, että ylifyysisiä maailmoja on olemassa.

¹⁵Mikään psykologia ei voi päästä selvyteen inhimillisestä tajunnasta, jollei sillä ole tietoa ihmisen eri verhoista, näiden verhojen erilaatuisista tajunnoista, näiden verhojen laadusta, verhojen keskinäisestä riippuvuudesta sekä erilaatuisista energioista eri verhojen eri molekyyllilajeissa.

¹⁶Raadzha-joogi, joka on saavuttanut tietoisesti tavoittelemansa tuloksen, muistuttaa monessa suhteessa niitä yksilöitä, jotka ovat saavuttaneet humaniteettiasteen ja hankkineet perspektiivitajunnan. Mutta hänellä ei ole tietoa (hänelle toistaiseksi esoteerisista) tälle kehitysasteelle kuuluvista tosiasioista, eikä hän myöskään kykene vapautumaan niistä perusuonteisista joogafiktioista, jotka tukkivat tien olemassaolon laadun selvään oivallukseen.

¹⁷Humaniteettiasteella mentaaliverho vapautuu yhteensulautuneisuudesta emotionaaliverhoon ja vetäytyy kausaaliverhoon. Kun mentaaliverho ja kausaaliverho ovat sulautuneet yhteen, ihminen on kausaaliminä, eikä hänestä enää koskaan tule illuusoiden ja fiktioiden uhria.

¹⁸Joogit oppivat menetelmillään osaksi fyysisen, emotionaalisen, mentaalisen valvetajunnan värähtelyiden hallintaa, osaksi fyysis-eetteristä (49:3,4) ja emotionaalista (48:3, harvinaisimmassa tapauksessa 48:2) objektiivista tajuntaa. Mutta he eivät saavuta menetelmillään mentaalista tai kausaalista objektiivista tajuntaa. Heillä ei ole kykyä ratkaista, ovatko heidän mentaaliset kuvitelmansa yhtäpitäviä todellisuuden kanssa.

¹⁹Joogit saavuttavat inkarnaatioverhojensa integraation, joten mentaalitajunta hallitsee emotionaalista tajuntaa ja emotionaalitajunta hallitsee fyysistä tajuntaa. Siten ihmisestä on tullut se, mitä planeettahierarkia nimittää persoonallisuudeksi, muuten hyvin epäselvä nimitys. Pyhimykseksi tuleminen ei riitä "persoonallisuuden" saavuttamiselle, asia, jonka vain esoteerikko voi ymmärtää.

7.22 ESOTEERISET AKTIVOIMISMENETELMÄT

¹Esoteerikoiksi voi ehkä kutsua niitä, jotka ovat hallinneet pytagoralaisten hylozoistisen mentaalijärjestelmän ja ovat oivaltaneet sen yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa. Mutta siinä tapauksessa on keksittävä toinen nimitys niille, jotka sen lisäksi omaavat tietoa, jota ei ole vielä sallittu esoteeriseksi. Sillä sellaisia tulee aina olemaan, kunnes koko ihmiskunta on saavuttanut idealiteettiasteen.

²Jooga on todisteena siitä, että monet mahdollisista aktivoimismenetelmistä ovat voineet tulla yleisesti tunnetuiksi. Nykyään on lupa opettaa myös oikeiden esoteeristen aktivoimismenetelmien teknisiä menettelytapoja. Mutta itse "avain" jää esoteeriseksi. Tietämättömiä varoitetaan jokaisesta yrityksestä puuttua asiaan omin päin. Valitettavasti varoitukset osoittautuvat usein riittämättömiksi, sillä "hullut ryntäävät sisään sinne, mihin viisaat varovat pääsyä". Yritykset elävöittää ja mietiskellä tshakroja johtavat väistämättä onnettomuuksiin (elimistöön kehittyä yleensä kasvaimia) ilman, että uhkarohkealla on mahdollisuutta saavuttaa päämääräänsä. "Paratiisin sisäänkäyntiä vartioi enkeli tulisine miekkoineen."

³Erotukseksi joogien aktivoimismenetelmille on esoteerinen menetelmä passiivisen tajunnan menetelmällistä ja järjestelmällistä aktivointia siihen saakka ylitajuisissa molekyyllilajeissa, yhdessä toisensa jälkeen. Tämä tapahtuu eri verhojen eri tshakroja elävöittämällä. Jokaisen molekyyllilajin tajunta on sidoksissa erityiseen tshakraansa. Kun joku tshakra elävöitetään, on seurauksena subjektiivinen tajunta kyseisessä molekyyllilajissa. Objektiivinen tajunta saadaan, kun tshakran subjektiivinen tajunta aktivoi vastaavan molekyyllilajin verhossa. Kuten on jo huomautettu, vain kausaaliminä voi käyttää emotionaalista ja mentaalista objektiivista tajuntaa oikein. Sitä ennen yksilö on oman tietämättömyytensä uhri ja hidastaa korkeampaa kehitystään.

⁴Kausaaliverhoa lukuunottamatta muotoutuvat kaikki aggregaattiverhot organismin mukaan, ja eri verhojen toisiaan vastaavat tshakrat ovat toisiinsa yhteydessä. Tämän seurauksena tshakrojen sijainnit voidaan ilmoittaa organismiin viittaavilla nimityksillä.

⁵Eetterisen, emotionaalisen ja mentaalisen verhon seitsemän tärkeintä tshakraa, jotka saavat energiansa seitsemältä departementilta, ovat seuraavat:

	tshakra	terälehtien lukumäärä	departementti
pallean yläpuolella:	pääläen-	960	ensimmäinen
	ohimo-	96	neljäs
	kaula-	16	kolmas
	sydän-	12	toinen
pallean alapuolella:	solar plexus- (napa-)	10	kuudes
	sakraalinen	6	viides
	perus-	4	seitsemäs

⁶Ylläolevat departementtisuhteet pätevät normaaliyksilöön. Myös muut suhteet ovat mahdollisia. Niinpä esimerkiksi raadza-joogeilla ohimotshakra kuuluu viidenteen, sakraalinen tshakra seitsemänteen ja perustshakra neljänteen departementtiin.

⁷Pallean alapuolella olevat tshakrat kehittyivät jo lemuralaisilla ja nykyisin ne suorittavat automaattisesti kaikki tarpeelliset tehtävänsä käsittämisen- ja toimintaeliminä. Sitä vastoin ovat pallean yläpuolella olevat tshakrat heikosti kehittyneitä ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla ja enimmäkseen vain heikosti aktiivisia.

⁸"Normaaliyksilön" kausaaliverhon tshakroista, jotka muodostavat lootusta muistuttavan elimen, ovat heikosti kehittyneitä vain ne kolme, jotka inkarnaation aikana ovat yhteydessä eetteri-, emotionaali- ja mentaaliverhon sydän- ja päälaen tshakroiin.

⁹Kaulatshakra kehittyi yleensä sivilisaatioasteella, sydäntshakra kulttuuriasteella, ohimotshakra humaniteettiasteella ja päälaentshakra idealiteettiasteella. Mutta täydellinen toimintakykyisyys saavutetaan vasta sitten, kun kausaaliminä onnistuu tulemaan 46-minäksi. Sitä ennen ovat vain muutamat terälehdet toimivia.

¹⁰Jokaisessa uudessa inkarnaatiossa yksilön on kerrattava koko aktivoimisprosessi uusissa verhoissaan. Jos hän on kerran saanut tiedon, eikä ole väärinkäyttänyt sitä, saa hän uusissa elämissä tilaisuuksia muistaa sen uudelleen.

¹¹Täydellisen kausaalisen tajunnan hankkinut yksilö säilyttää tämän läpi kaikkien inkarnaatioiden. Mutta tämä ei merkitse, että hän tietää siitä jotakin uusissa aivoissaan. Niin pian kuin hän unitilassa jättää organisminsa, hän elää kausaaliverhossaan, mutta ennen kuin hän kykenee käsittämään kausaalitajuntaa aivoissaan, on kuluva vähintään viisitoista vuotta. Vielä 35 vuoden iässä hän voi olla asemastaan tietämätön, mikäli hän ei ole päässyt kosketuksiin esoteriikan kanssa.

¹²Jos yksilö ei ole halukas tekemään mitään kehityksensä hyväksi, hän hankkii muun ihmiskunnan tavoin tahattomasti vuosimiljoonien aikana niin subjektiivisen kuin objektiivisenkin tajunnan kaikkien verhojensa eri molekyyli-lajeissa. Mutta jos hän ei tahdo oleskella neljännessä luomakunnassa kauemmin kuin välttämätöntä, on hänen menetelmällisesti aktivoitava passiivinen ylitajunta verhoissaan. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella ei kuitenkaan edes raadzha-joogi voi ratkaista kaikkia tässä yhteydessä esiintyviä ongelmia. Saavuttaakseen viidennen luomakunnan muutamassa inkarnaatiossa on kokelaan tavoiteltava planeettahierarkian oppilaaksi tulemistä. Oppilaiksi hyväksytään vain ne, jotka ovat hankkineet fyysiset, emotionaaliset ja mentaaliset edellytykset. Olympialaisiin valmentautuva urheilija voi palvella esikuvana fyysisen kunnan ja ruokavalion suhteen. Emotionaalisisessa suhteessa heiltä vaaditaan kaikkien poistoyöntävien (vihan) ilmaisujen hylkäämistä ja luoksevetävien ominaisuuksien hankkimista. Mentaalisessa suhteessa vaatimuksina ovat perspektiivitajunta ja pitkälle viety, oikea mietiskelytaito. Kaikki ominaisuudet ja kyvyt on asetettava kokonaisuudessaan evoluution palvelukseen, koska niiden itsekäs käyttö ehkäisee evoluutiota.

7.23 Loppusanat

¹Ihmisellä on kaikki ne ominaisuudet ja kyvyt, jotka hän on kaikkien inkarnaatioidensa aikana hankkinut. Mutta nämä jäävät piileviksi (hautautuvat) alitajuntaan, kunnes ne uudelleen aktuaalistetaan ja aktivoidaan uudessa inkarnaatiossa. Aina barbaariasteelta lähtien ihminen on hankkinut kaikki ihmiskunnan hyvät ja huonot ominaisuudet, tietyn prosentin jokaista. Alempien tasojen ominaisuuksia kutsutaan huonoiksi, ylempien tasojen ominaisuuksia hyviksi. Prosenttimäärä ratkaisee niiden tehon. Tilaisuudet aktuaalistamiseen ja aktivoimiseen uudessa inkarnaatiossa herättävät ominaisuudet eloon. Usein riittää uudelleenmuistaminen. Tässä piilee kaikkien kasvattajien ja kulttuuriapostolien vastuu. (Vastuu voi merkitä, ettei itse saa tulevissa elämissä tilaisuutta kehittyä tai suorastaan ehkäisty kehityksessään tai jopa tylsistyy mieleltään.)

²Mietiskelemällä toivottavia ominaisuuksia päivittäin ihminen voi omaksua ne kuinka korkeaan prosenttimäärään tahansa. Hän vapautuu ei-toivotuista ominaisuuksista jättämällä ne vaille huomiota ja mietiskelemällä niiden vastakohtia. Mietiskelemällä korkeampien tasojen ominaisuuksia hän saavuttaa korkeampia tasoja. Ilman mietiskelyä hänen kehityksensä on niin hidasta, että sadan inkarnaation jälkeen on tuskin vielä havaittavissa mitään merkittävää edistymistä.

³Mitään tajunnallisen kehityksen astetta ei voi laiminlyödä, sillä vastaiseen kehitykseen tarvitaan jokaisen tason kaikkia ominaisuuksia. Kymmenien tuhansien elämien aikana jokaisen yksilön on alusta alkaen läpikäytävä kehityksensä asteikko, kunnes kaikki tarvittavat ominaisuudet ja kyvyt on sataprosenttisesti omaksuttu. Korkeammat ominaisuudet sisällyttävät itseensä alemmat, ja kaikki sisältyvät kahteentoista essentiaaliseen ominaisuuteen, jotka mahdollistavat vastaisen olemassaolon viidennessä luomakunnassa. Kausaalitajunnan omaksuttuaan yksilön on itse otettava selville, mitkä nämä kaksitoista ominaisuutta ovat. Siihen saakka niitä on mahdoton ymmärtää, eikä inhimillisessä kielessä ole sanoja niitä kuvaamaan. Voimme olla vakuuttuneita siitä, että niihin sisältyvät jaloimmat emotionaaliset ominaisuudet (niin kutsuttu luonne!) kuten: ihailu, antamus, osallisuus, ymmärtämys, välittömyys, suvaitsevaisuus, ystävällisyys, kiitollisuus, elämänluottamus, rohkeus, määrätietoisuus, päättäväisyys, kestävyys, haavoittumattomuus, lainmukaisuus, oikeamielisyys, vilpittömyys, luotettavuus, jalomielisyys, uskollisuus, rehellisyys - jokainen voi itse täydentää listaa. Välttämättömmimpiin mentaaliin kykyihin kuuluvat terve järki, oivalluskyky ja arvostelukyky. Terve järki ei hyväksy mielivaltaisuuksia eikä kohtuuttomuuksia, erottaa todellisen ja epätodellisen, oivaltaa ihmisen suunnattoman rajoittuneisuuden kaikissa suhteissa (on todellista nöyryyttä).

⁴Kulttuuriaste on emotionaalinen attraktioaste (48:4-2). Yksilö omaksuu aktiivisen tajunnan korkeimmissa emotionaalisissa molekyyli-lajeissa. Saavuttaakseen korkeimman emotionaalisen tajunnan (48:2) hänen on täytynyt saavuttaa sivilisaatioasteen korkein mentaalinen tajunta (47:6), sillä inhimillinen pyhimys ei voi koskaan olla mentaalisesti vähäpätöinen henkilö.

⁵Humaniteetiastetta (47:5) ei saavuteta ennen kuin pyhimysaste on läpikäyty. Humanistit käyttävät vapaa-aikansa perspektiivi- (47:5) ja synteetitajunnan (47:4) aktivoimiseen. Jos he eivät saa tilaisuutta aktivoida piileviä pyhimyksen ominaisuuksiaan, he tuskin vaikuttavat pyhimysmäisiltä, asia, jota moralistit eivät voi koskaan käsittää. Humanisti pitää näennäisyyksien palvontaa elämänkielteenä, mutta osallistuu seuraelämään tutkiakseen ihmiskunnan eri kehitystasoja ja saadakseen tilaisuuden sanoa jotakin järkevää.

⁶Eri maailmankatsomukset ovat eri hypoteeseja, yrityksiä selittää todellisuutta ja elämää. Jokainen hyväksyy katsomuksen, joka parhaiten vastaa hänen tiedollista tasoaan.

⁷Ihmiskunta muodostaa luomakunnan, joka muiden luomakuntien tavoin ilmentää lukuisia kehitystasoja. Korkeammalla tasolla olevien tehtävänä on auttaa alemmalla tasolla olevia tuntemaan jalommin ja ajattelemaan järkevämmiin, auttaa heitä kehittämään emotionaalista ja mentaalista tajuntaansa.

⁸Saavuttaaksemme lähinnä korkeamman luomakunnan, sen ykseyden (rakkauden ja viisauden) luomakunnan, josta sekä Kristus että Buddha todistivat, on meidän täytynyt omaksua korkeimmanlaatuinen emotionaalinen ja mentaalinen tajunta ja osoittauduttava halukkaiksi palvelemaan evoluutiota.

⁹Mitä ihmiskunta voi tehdä, on sen Lain mukaan myös tehtävä. Jossakin inkarnaatiossa inhimillisen tiedon ja taidon huipun saavuttaneen yksilön ainoa takuu näiden uudelleen omaksumiselle uudessa elämässä on, että koko ihmiskunnalle tarjoutuu sama edullinen mahdollisuus. Jos yksilö ei ole parhaansa mukaan taistellut valhetta ja vihaa vastaan, ei hänellä ole mitään oikeuksia erityisiin mahdollisuuksiin. Älköön hän myöskään "säälirikö" itseään tulevaisuudessa.